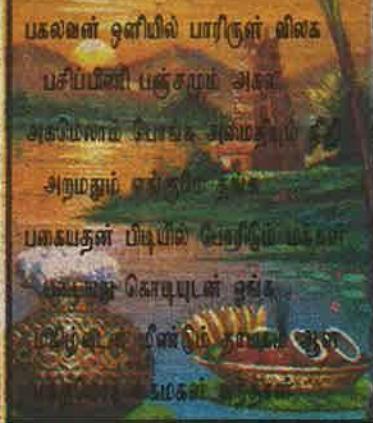

தினாந்தியே

திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2027 கறுமல் 01 (15.01.1997)

தூயகத்தில் உள்ள நிலைகளைக் காங்கிரஸ் வாசி செய்து நாள் (126) அன்பளியடி 60 p

சிறிலங்கா இராணுவத்திற்கு பொரும் ஆயுத இழப்பு

- * பரந்தன்- ஆணையிறவு இராணுவ நிலைகள் அழிக்கப்பட்டன
- * படைக்கல அழிப்பு நோக்கு பெரு வெற்றி
- * 11 நீண்டதூர ஆட்டிலறி பீரங்கிகள் அழிப்பு
- * டாங்கிகள், கவச வாகனங்கள் அழிப்பு
- * ஆயுதக் கிடங்குகள் அழிப்பு
- * இருநூறுக்கும் அதிகமான படையினர் பலி
- * 140 போராளிகள் வீரச்சாவு

தமிழ்முத் தேசிய விடுதலை வரலாற்றில் மற்றொரு மகத்தான இராணுவ வெற்றி ஈட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆண்டின் முதலாவது வெற்றித் தாக்குதல். பத்துக் கிலோ மீற்றர் நீளமானதும், மிகவும் இறுக்கமான பாதுகாப்பைக் கொண்ட

துமான ஆணையிறவுத் தளம் மற்றும் பரந்தன் இராணுவ முகாம்களின் முன்னரங்க பாதுகாப்பு நிலைகள் மீது தமிழ் விடுதலைப் புலிகள் 09-01-1997 அதிகாலை 4 மணியளவில் கடுந் தாக்குதல்களை ஆரம்பித்தனர். ஒரே

கொண்டு வந்திருந்தனர்.
விடுதலைப் புலிகளின்

தொடர்ச்சி 4 ம் பக்கம்...

படையினரின் ஆயுத சக்தியை தகர்த்தல்

சிறிலங்காப் படையினரின் கடுகலன்களின் சக்தியை தகர்த்த வேண்டும் எனும் நோக்குதன் நடாத்தப்பட்ட இத் தாக்குதல். இக் கால கட்டத்தில் ஒர் அரசியல் - இராணுவ முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக அமைந்து விட்டது.

தாக்குதல் தொங்கி, 'ஆட்டிலறி' பீரங்கித் தளம் மற்றும் மைய நிலைகள் அழிக்கப்பட்டதுடன் தாக்குதல் நோக்கம் நிறைவேறியதையுடுத்து, பிற்மகல் 3 மணியளவில் புலிகளின் படையணிகள் தாக்குதலை முடித்துக் கொண்டு தளம் திரும்பியிருந்தன.

இதேவேளை சமர்க் களத்தில் கைப்பற்றப்பட்ட 29 இராணுவத்தினரின் உடல்களை சர்வதேச போர் விதிகளுக்கமைய - மற்றும் மனித நேய உணர்வுகளுக்கேற்ப, சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் மூலம் சிறிலங்காவிடம் கையளித்தனர்.

இது இவ்வாறிருக்க, விடுதலைப் புலிகள் தாக்குதலை முடித்துத் தளம் திரும்பியதும், தாம் 140க் கும் மேற்பட்ட

இராணுவத்தினர் உடல்களை மீட்டாகவும், கிட்டத்தட்ட 200 இராணுவத்தினரைக் காண வில்லை என்றும், 400க் கும்

அதிகமான படையினர் காயமுற்றுள்ளதாகவும் சிறிலங்காவின் பாதுகாப்புச் சபை வட்டாரங்கள் தெரிவித்தன. *

தலைமைப்பீடு அறிக்கை

இத் தாக்குதல் சம்பவம் பற்றி விடுதலைப் புலிகளின் தலை மைய் பீடம் அறிக்கை வெளியிட்டுள்ளது. அவ் அறிக்கையில், "முகாம்கள், நிலைகளைக் கைப்பற்றி அங்கு நிலைகால்வது விடுதலைப் புலிகளின் திட்டமாக இருக்க வில்லை; எதிரியின் படை வலுவை அழிப்பதும், அவர்களின் மனோநிலையை உடைப்பதுமே தாக்குதல் திட்டமாக இருந்தது; இவ் இலக்குகள் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன" எனத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

அத்துடன், இத் துணிச்சல் மிகு வெற்றிகரமான அதிரடித் தாக்குதலில் வீரச்சாவு அடைந்தவர்களில் 78 பேர் பெண் போராளிகள், 62 பேர் ஆண் போராளிகள் எனத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. தாயகம்

மீட்புக்காய் விதையான இவ் மாலீர்களுக்கு தமிழ்மீலுவைப் புலிகள் தமது வீரவணக்கத்தைத் தெரிவிக்கின்றனர். *

- * தாயகம் நோக்கிய ...
 - * போராட்டத்தை அரம்பித்த... (நடுப்பக்கம்).
 - * போர்க்களத்தில் வீரன்...
 - * கன்டா (நீதிமன்ற) வழக்கு...
 - * கல்விதக்களம் ...
 - * வில்லுக்குள்துப்பறுவை... (உண்மைக் கதை)
 - * எங்கள் நினைவுகளும்...
 - * தமிழ்மீசுசெய்திகள்...
 - * செச்சினிய மக்கள் யெல்சிலுக்கு படிப்பித்த...
 - * மன்னை மறுவா மக்களின்...
 - * போரும் போருண்மியமும்...
- உள்ளே... ***

"கிட்டு" ஒரு தனி மனித சரித்திரம். நீண்ட, ஓய்வில்லாத புயலாக வீசும் எமது விடுதலை வரலாற்றில் ஒரு காலத்தின் பதிவு. வங்கக் கடலில் பூதம் பமாக அவன்து ஆன்மா பிளந்தது. அதன் அதிர்வலையால் எமது தேசமே விழித்துக் கொண்டது. "கிட்டு", ந் சாகவில்லை. ஒரு புதிய முச்சாக பிறந்திருக்கின்றாய்.

- தமிழ்முத் தேசியத் தலைவர்

தாக்குதல் புதைப்பாங்கள் வெளியிர்ப்பார் எ

ஆட்டிலறி பீரங்கித் தளத்தினை விடுதலைப் புலிகள் கைப்பற்றி நிற்பதையும், அங்கு வரிசையாக ஆட்டிலறிப் பீரங்கிகள் நிறுத்

தொடர்ச்சி 4 ம் பக்கம்...

புலிகளின் தாகம் தமிழ்முத் தாயகம்

பிரதோஸ்வி அடையும் இராணுவ குறிக்கோள்

"கெரில்லப் பேர் முறையைக் கையாளும் ஒரு விடுதலை இயக்கம், பெரும் உயிர்ச்சேதத்தைத் தலிருக்கும் நோக்கில், படையணிகளைப் பின்னர்த்திவரும் சில நிலப்பகுதிகளில் தனது கட்டுப்பாட்டை இழப்பது தோல்வியைக் குறிக்காது. இதனை, ஒரு தங்களிகப் பின்னடைவாகவே கொள்ளலாம். படைவலுவையும் போராட்ட உறுதியையும் தக்க வைத்துக் கொண்டால், எமக்குச் சாதகமான புறநிலச்சூழலில் நாம் தெரிவு செய்யும் நேரத்தில் தாக்குதல்களை நடாத்தி, எதிரியின் படைவலுவை எம்மால் அழிக்க முடியும். இதனால், இழந்த பிரதோசங்களையும் நாம் மீட்டெடுப்பது சாத்தியமாகும். மூல்லைத்தீவில் நாம் ஸட்டிய மகத்தான இராணுவச்சாதனை இதற்கு ஒரு சிறந்த உதாரணமாகும். இத்தாக்குதலில், சிங்களப் படைகளுக்குப் பாரிய உயிர்ச்சேதத்தை விளைவித்து, எதிரியின் படைவலுவைப் பலவீனப்படுத்தியதோடு, இழந்த பிரதோசத்தையும் நாம் மீட்டெடுக்க முடிந்தது. எமது படைவலுவை நாம் தக்கவைத்துக் கொண்டதால் நான் இந்த வெற்றியை எம்மால் ஸட்ட முடிந்தது. அத்தோடு, எமது படைவலுவையும் நாம் மேலும் பலப்படுத் தமிழ்தது."

தமிழ்த் தேசியத்தைவர் வேலுப்பின்னை பிரபாகரன் அவர்கள் 1996ம் ஆண்டு தமிழ்த் தேசிய நாளான மாலீர் நாளன்று தேசமக்களுக்கு ஆற்றிய இவ்வரையின் நடைமுறைச்சாத்தியம், 1997ம் ஆண்டு தைமாதம் 9ம் திகதி பரந்தன் - ஆணையிறுவுப் பகுதிகளில் சிறிலங்கா இராணுவத்தளத்தின் மையநிலைகளைத் தமிழ்விடுதலைப்பிளிகள் கைப்பற்றி, ஆட்டிலறி பிரங்கித் தளத்தையும் நீண்டதூர ஆட்டிலறி பிரங்கிகளையும் நொருக்கி, சிறிலங்கா இராணுவத்தின் கடுசக்தியை அறிந்ததன் மூலம் மீண்டும் நிருபிக்கப்படுன்னது.

தமிழ்விடுதலைப்பிளிகளின் துணிச்சல்மிகு இத்தாக்குதல் நடவடிக்கை, சிறிலங்கா இராணுவ மூலோபாயத்தையே தகர்த்தெறிந்துள்ளது. தேசத்தைவர் பிரபாகரன் தனது மாலீர் உரையில் இதையும் அழகாக எடுத்து விளக்கினார். எமது வலாற்றுப் பகைசுசுக்கியன் சிங்கள பென்தத் பேரினவாதம், சந்திரிகா அரசு என்ற நிறுவனவடிவம் கொண்டு தமிழனத்துக்கு எதிராக இனஅமிப்புப் போர் ஒன்றை நடாத்தி வருகிறது. சிங்களத்தின் முழுப்படை பலத்தையும் ஒன்றுதிரட்டி வடபுலத்தில் தமிழின் வரலாற்று நிலங்களை ஆக்கிரமித்து நிற்கிறது. பெருந்தொகையில் படையணிகளையும், பெரியளவில் வெடிபொருள் கச்தனையும் பயன்படுத்தி, புலிகளின் படைவலுவை அழிப்பதான், இந்த ஆக்கிரமிப்புப் போரின் முக்கிய மூலோபாயமாக அமைந்தது. ஆயினும், இந்தக்குறிக்கோளை அடைவதில், சிங்கள இராணுவம் படுதோல்வியை சந்தித்திருக்கிறது. நான்கு புறமும் கடல்குழிந்த குடாநாட்டுப் பகுதியில், புலியில் நீதியாக எமக்குப்பாதகமான நிலப்பரப்பில், பெரும் மருவுமிக்கமர்களைத் தொடுத்து எமது படைவலுவை அழிக்க இராணுவம் நிடப்பிட்டது. இந்தச் சூழ்சித்திட்டத்தை நாம் நன்கறிவோம். ஆகவே, எதிரியின் இராணுவப் பொறிக்குள் சிக்கிவிடாது, மிகவும் சாதுரியாகப் போரிட்டு, தந்திரோபயமான படைநகர்வகளை மேற்கொண்டு, எமது படைவலுவைச் சீர்குலைக்காது நாம் பாதுகாத்தோம். இதன்காரணமாக, யாழ்ப்பாணச்சமரில் இராணுவத்தின் முக்கிய மூலோபாயம் கைகூட்டவில்லை என உறுதியாகக் கொல்லலாம் என்பது தலைவன் பிரபாகரனின் நுணுக்கமான விளக்கம்.

அவரது வார்த்தைகளின் உண்மை பரந்தன் - ஆணையிறுவுப்பகுதியில் சிறிலங்கா அரசாங்கத்திற்கு நடைமுறைப் பாடமாக உணர்த்தப்பட்டுள்ளது.

"சிறிலங்காப் படைகளின் கடுசக்தியை அழித்தல்" எனும் இராணுவ இலக்கோடு வீறுகொண்டு பாய்ந்த தமிழ்விடுதலைப் புலிகள், சிறிலங்காப் படைகளின் ஆக்கிரமிப்பு இருப்பிற்கு மரணாடி கொடுத்து, சிறிலங்காப் படையின் உயிர் நிலையையே உலுக்கி எடுத்துள்ளனர். இதனால், கதிகலங்கியுள்ள சந்திரிகா அரசாங்கத்திற்கு, தேசத்தைவர் பிரபாகரனின் பெறுமதிமிகு வார்த்தைகள் சிலவற்றை மீண்டும் நினைவுட்டுல் பொருத்தமானதே.

தமிழர் மன்னை இராணுவம் ஆக்கிரமித்து, அந்த ஆக்கிரமிப்பை இராணுவ மேலாதிக்கநிலையாகக் கருதி அதனைத் தனக்கு அனுகூலமாகப் பாலித்து, பேச்க்கக்களை நடாக்க சிங்கள அரசு என்னளாம். ஆனால் எம்மைப் பொறுத்தவரையில், இவ்விதமான பேச்க்வார்த்தை சுதந்திரமானதாக, சமத்துவமானதாக அமையாது. ஏனெனில், இராணுவப் பலத்தை துரும்புச் சீட்டாக வைத்து எமது மக்களின் உரிமைகளுக்காகப் பேரம்பேச முயலும் ஒரு அரசிடம் நாம் நீதியை எதிர்பார்க்க முடியாது. அதனால்தான், இராணுவ ஆக்கிரமிப்பின் அழுத்தம் நீங்கிய சமூகமான இயல்பு நிலையில், பேச்க்கக்கள் நடைபெறுவதை நாம் விரும்புகின்றோம். படைகளை விலக்குதல், நெருக்கடியைத் தனித்தல், இயல்புநிலையைத் தோற்றுவித்தல் ஆகியன் அரசியல் பேச்க்வார்த்தைகளுக்கு முன்னிகழ்வாக அமைதல் அவசியம் என்பதே எமது நிலைப்பாடாகும். இப்பிரச்சினைகள் பற்றிப்பேசி ஓர் உடன்பாட்டைக் காணவும் நாம் தயாராக இருக்கின்றோம்" என்பதே தமிழ்விடுதலைப் பிரபாகரனின் அர்த்தமுள்ள வார்த்தைகள். இதனைப்புரிந்து ஆவன செய்தல் மூலமே, தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு எடுத்தப்பலாம். இது தவிர்த்த இராணுவத்திற்கு அனுகூ முறைகள் படுதோல்வியைக் கொடுக்கும் என்பதையே மூல்லைப் பெருந்சமர் மட்டுமல்ல, பரந்தன்-ஆணையிறுவு சுடுசக்தி அழிப்பு நடவடிக்கைகளும் உணர்த்துகின்றன. *

மனங்களை வெல்லுதல்

"அதிகாரப் பரவலாக்கல் பிரேரணையைக் கொண்டு தமிழ்ச் சமூகத்தின் மனத்தை வென்றெடுத்து, விடுதலைப் புலிகளை உதாசினப் படுத்தலாம் என்ற கருத்தை என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது" என்ற இன்டர் நாசனல் அலேட் என்ற அமைப்பின் பொதுச் செயலாளர் அஜித் ரூபசிங்காவின் கூற்றுக்கள் - இலங்கை இனப்பிரச்சனைக்கான அரசியல் தீர்வு குறித்து பேசுபவர்கள் - முயற்சிகளை மேற்கொள்பவர்களுக்கு நல்லதொரு அறிவரையாகும். ஏனெனில், இன்றைய யதார்த்தம் அவ்வாறே உள்ளது.

இதன் பிரகாரம், இனப்பிரச்சனைக்கு அதிகாரப் பகிர்வு மூலம் தீர்வு காண முற்படும் எவரும் - "விடுதலைப் புலிகளுடனேயே பேச்கவார்த்தை நடத்த வேண்டும்; முடிவேடுக்க வேண்டும்" என்பது இன்றைய அரசியல் குழநிலை ஆகும். ஏனெனில், விடுதலைப் புலிகளே தமிழ்மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்தை முன் வெடுத்துக் கொள்கின்றனர். அவர்களே உரி மைக்காகப் போராடும் சக்தியாகவும் உள்ளனர்.

இனப் பிரச்சனைக்கு 'அதிகாரப் பரவலாக்கல்' என்பது ஒரு தீவாக அமைக்கூடியது தான். ஆனால், இந்த அதிகாரப் பரவலாக்கல் எத்தை கைய குழநிலையில் மேற்கொள்ளப் படுகிறது; எந்த மட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது என்பதைப் பொறுத்தே, அது தீவாக அமைய முடியும். இலங்கையின் இனப்பிரச்சனைக்கு இன்றைய நிலையில், அதிகாரப் பரவலாக்கல் மூலம் தீவுகாண்பதென்பது - மிக உயர்ந்த மட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். ஏனெனில், தமிழ்மக்களின் ஆயுதப் போராட்டம் - அவர்களின் விடுதலையை உருபிபடுத்தக்கூடியது - அவர்களின் எதிர்பார்ப்புக்கு மீறியதான் - ஆச்சிரியம் அளிக்கக்கூடிய - அவர்களின் விருப்பிற்கு ஏற்றவை நிகழும் போதே சாத்தியமானதாகும். ஆனால், மக்களின் உணர்வுடன் கலந்தவர்களைப் பிரிப்பதென்பது அந்த நிலையிலும் சாத்தியமானது அல்ல.

மக்களின் மனங்களை வெல்வ தென்பது - அவர்களின் எதிர்பார்ப்புக்கு மீறியதான் - ஆச்சிரியம் அளிக்கக்கூடிய - அவர்களின் விருப்பிற்கு ஏற்றவை நிகழும் போதே சாத்தியமானதாகும். ஆனால், மக்களின் உணர்வுடன் கலந்தவர்களைப் பிரிப்பதென்பது அந்த நிலையிலும் சாத்தியமானதாகமாட்டாது. இந்த நிலையில் சந்திரிகா அரசானது, மக்களின் எதிர்பார்ப்பு களை சிறிதேனும் நிறைவேற்ற முடியாத அதிகாரப் பரவலாக்கல் முறை மூலம் - தமிழ்மக்களின் மனங்களை வென்று விடலாம் என எண்ணுவதும் - இராணுவ ஆக்கிரமிப்புக்குள் மக்களைக் கொண்டு வென்று விடலாம் என சிறிதேனும் நிறைவேற்ற முடியாத அதிகாரப் பரவலாக்கல் முறை மூலம் - தமிழ்மக்களின் மனங்களை வென்று விடலாம் என எண்ணுவதும் - இராணுவ ஆக்கிரமிப்புக்கு மக்களைக் கொண்டு வென்று விடலாம் என சிறிதேனும் நிறைவேற்ற முடியாத அதிகாரப் பரவலாக்கல் முறை மூலம் - தமிழ்மக்களின் மனங்களை வென்று விடலாம் என எண்ணுவதும் - இராணுவ ஆக்கிரமிப்புக்கு மக்களைக் கொண்டு வென்று விடலாம் என ச

ஆயுதங்களை வைத்திருக்க புலிகளுக்கு உரிமை இருக்கிறது

-தேசிய சமாதான சபை அமைப்பாளர் செவ்வி

"அடிப்படை உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படாதவிடத்து - சமூகத்திலுள்ள எந்தவொரு குழுவுக்கும் அரசுக்கெதிராக ஆயுதமேந்த தார்மீக உரிமையுண்டு." இவ்வாறு தேசிய சமாதான சபையின் அமைப்பாளரான அஜித் ரூபசிங்க தெரிவித்துள்ளார்.

கொழும்பு ஆங்கில வார இதழூன்றுக்கு அளித்த செவ்வியில் - புலிகள் ஆயுதமேந்திப் போராடுவது தொடர்பாகக் கேட்கப்பட்ட கேள்வியொன்றுக்கு

பதிலளிக்கையிலேயே அவர் மேற்கண்டவாறு தெரிவித்தார். இனக்கப்பாட்டிற்கு வருவதை ஒருபோதும் தரப்போன்று சரணடைவதை குறிக்க மாட்டாது. அது அத்தரப்பு ஆயுதங்களைக் கையளிக்க வேண்டும் என்பதும் அர்த்தப்படாது.

தமிழருக்கு எதிரான வன்முறைகள் யாவும் அரசாலேயே தூண்டிவிடப்பட்டன. 58இலும், 43இலும் இதுதான் நடந்தது.

உர் அரசு, அரசு பயங்கர

வாதத்தை மக்கள் மீது கட்ட விழ்த்து விடும்போது - அந்த மக்களுக்கு ஆயுதமேந்தும் உரிமை இருக்கிறது. இவ்வாறே புலிகளும் ஆயுதமேந்தினர். தமிழ் பாரானுமன்ற உறுப்பினர்களால் எதுவும் செய்ய முடியாது தோல் விகண்டபோதே இந்திலை ஏற்பட்டது. தமிழ் பாரானு மன்றவாதிகள் - ஜக்கிய தேசியக் கட்சியினாலும் பொதுஜன ஜக் முன்னணியினாலும் தத்தாமது அரசியல் நான்கு மாதத்திற்குத் தேவை லாபத்துக்காக பட்டோக் காய்க

ஞக்கப்பட்டனர்.

பொதுஜன ஜக்கிய முன்னணி அரசுடன், விடுதலைப் புலிகள் மோதல் தவிர்ப்பை நிறுத்தியது நியாயமானதுதானா, இல்லையா என்பது பற்றி நான் கூறவரலில்லை. ஆனால், புலிகளின் பார்வையின்படி பொருளாதாரத் தடையை நீக்குவதுப் பாதுகாப்புக் கெடுபிடிகளை தளர்த்துவதும் மிகவும் அடிப்படையான நிபந்தனைகளாகும். ஏனெனில், வடக் கிலுள்ள மக்கள் பண்ணினன்டு ஆண்டுகளாக இவற்றினால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தனர்.

இன்று, அரசு முதலில் பொதுஜன ஜக் முன்னணியினாலும் பொதுஜன ஜக் முன்னணி மக்களுக்கு நான்கு மாதத்திற்குத் தேவை

யான உணவுப் பொருட்களை அனுப்பி வைக்க வேண்டும். தாண்டிக்குளத்திலுள்ள கெடுபிடிகள் நீக்கப்பட வேண்டும். இன்று, மட்டக் களப்பில் ச.பி.டி.பி., புளோட், ரெலோ, சபிஆர்.எல்.எவ். என சகலருமே ஆயுதமேந்தியின் என்று. இந்த நிலையில் புலிகளை மட்டும் ஆயுதங்களைத் தருமாறு எப்படிக் கேட்க முடியும்? இது இனக் கப்பாடொன்றுக்கு வருவதற்கான வழியல்லவே. ஆயுதங்கள் வைத்திருப்பதற்கு புலிகளுக்கு உரிமை இருக்கிறது. அவர்கள் காரணத்துடனேயே ஆயுதமேந்தினர் என்றும் அவர் தனது செவ்வியில் தெரிவித்தார். *

தாக்குதல் புகைப்படங்கள்...

அவற்றை தகர்த் தெரிந்ததன் பின்னர் அவை சின்னா பின்னாமாகச் சிதறிக் கிடக்கும் காட்சியையும் உள்ளடக்கிய புகைப்படங்கள் தாயகத்தில் வெளிவரும் தினசரிப் பத்திரிகை 'ஸமநாதம்' மூலம் வெளியிலக்கிறது. தாக்குதலில் என்ன நடந்ததென்பதை தெளிவாக விளக்கக் கூடிய வகையில் இப்புகைப்படங்கள் பிரசரிக்கப்பட்டுள்ளன.

தனது படைகள் தொடர்ந்தும் படை நிலைகளையும், ஆயுத

தளபாடங்களையும் தக்க வைத்துக் கொண்டிருந்த தாக்கும், பின்னர் விடுதலைப் புலிகளின் கைகளுக்குள் அவைகளைச் சிக்காது தடுப்பதற்காகவே தனது படைகள் அவற்றை அழித்ததாகவும் கடையானத் தினசரிப் பத்திரிகை 'ஸமநாதம்' மூலம் வெளியிலக்கிறது. இரண்டு புகைப்படங்களே மறுப்புச் சான்றுகளாக உள்ளன. *

சர்வதேச-உள்ளூர்

தொடர்பு சாதனங்கள் வியப்பு

சீரிலங்கா இராணுவ அதிகாரிகளை மேற்கொள்கூடி, கொழும்புப் பத்திரிகைகள், கொழும்பிலுள்ள சர்வதேசச் செய்தி நிறுவனங்கள் சீரிலங்கா இராணுவத்திற்கு ஒர் பெரும் ஆயுத இழப்பு இத் தாக்குதலால் விடை விட கப்பட்டுள்ளதாக கூறியுள்ளன. மூல்லைத்தீவில் அதிக உயிரிழப்பு மூலம் சக்தியாக உள்ளனர் என்ற உண்மையையும், இத் தாக்குதல் வெளிப்படுத்தி யுள்ளதால், தற்போது நடைபெற்றுக்

பலத்த படைக்கல் சக்தி இழப்பும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளதாக இராணுவ அவதானிகள் கருதுகின்றனர். பி.பி.சி. செய்தி நிறுவனம், "சீரிலங்கா அரசு படைகளின் பலவீன நிலையையும், தமிழ்மீன் விடுதலைப் புலிகள் எந்தச் சூழ்நிலையிலும் போராட்கூடிய சக்தியாக உள்ளனர் என்ற உண்மையையும், இத் தாக்குதல் வெளிப்படுத்தி யுள்ளதால், தற்போது நடைபெற்றுக்

கொண்டிருக்கும் போரில் இந்தச் சமர் மிக முக்கியமான ஒன்று எனக் கூறியுள்ளது.

பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டின் வெரித்தாஸ் வானாலியின் விமர்சகர், "பரந்தன் - கினிநொச்சியில் இராணுவத்தை முன்னேறவிட்ட விடுதலைப் புலிகள், தாம் இராணுவ முட்டாள்கள் அல்ல என்பதனை இத் தாக்குதலால் மீண்டும் நிருபித்துள்ளனர்" என விரும்பித்தார். *

சீரிலங்கா இராணுவத்திற்கு பெரும்...

கொண்ட சிறிலங்கா இராணுவத்தின் 'ஆட்டிலறி' பீரங்கித் தனம், மற்றும் ஆயுதக் கிடங்கு நோக்கி வெற்றிகரமாக முன்னிறயது. பரந்தன் - ஆணையிறவுப் பகுதியில் உள்ள இராணுவத்தின் சகல காவல் நிலைகளும், புலி வீரர்களினால் கைப்பற்றப்பட்டு அவர்களின் தீட்டம் நிறைவேறும் வரை அவர்களது கட்டுப்பாட்டிலேயே இருந்துள்ளது.

மிகவும் உயர் பாதுகாப்பைக்

கொண்ட சிறிலங்கா இராணுவத்தின் கொண்டிருந்ததனை கிடங்குகள், ஆயுதங்களைத் தொடர்க்கீர்த்தி கொண்டிருந்து வரை தொடர்க்கீர்த்தி கொண்டிருந்து எரிந்து கொண்டிருந்ததனை சில மைல்களுக்கு அப்பாலும் காணக்கூடியதாக இருந்ததாக தெரிவிக்கப்படுகிறது.

இவ்வாராக, ஆணையிறவு - பரந்தன் பகுதியில் 10 கிலோ மீற்றரூபுக்கு அமைக்கப்பட்டிருந்த பதுங்குகுழிகள் - காவலரண்கள் அனைத்தும் அழிக்கப்பட்டுள்ளதானாலும், இப்பகுதிகளில் நிறுத்தப்பட்டிருந்த கவச வாகனங்கள், டாங்கிகள் அனைத்தும் சிதைக்கப்பட்ட தினால் சிறிலங்கா இராணுவத்திற்கு பல மில்லியன் டொலர்கள் பெறுமதியான ஆயுத இழப்பு ஏற்பட்டுள்ளது.

தமிழ் விடுதலைப் புலிகளின் இத்துணிகர - வெற்றிகரமான தாக்குதலானது, பல ஆண்டுகளாக இடம் பெறும் தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கு இராணுவத்தீவு காண முற்படும் 'சீரிலங்கா' அரசுக்கு ஒர் சாட்டை அடி' என்பதுடன், இந்த இராணுவத்தீவு அனுகூமுறை என்றுமே சாத்தியமற்றது என்பதைத் தெட்டத் தெளிவாக படுத்தியுள்ளதாக, சர்வதேசச் செய்தியாளர்கள் உட்பட பல அரசியல் விமர்சகர்கள் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர். *

இதேவேளை, வெடிவைத்துத் தகர்க்கப்பட்ட ஆயுதக்

யிவாங்கல் தாக்குதல்கள்

தமக்கு ஏற்பட்ட இந்த எதிர்பாராத அதிர்ச்சிகரமான தொல்வியை அடுத்து சிறிலங்காப் படையினர் தமது வழமையான பழவாங்கல் தாக்குதல்களை அப்பாவித் தமிழ் மக்கள் மேல் தொடர்ந்தனர். பரந்தன் பகுதி முழுவதும் கடுமையான விமானங்கள் குண்டு வைத்துத் தகர்க்கப்பட்டன.

மக்கள் செறிவுகூடிய விகவமடுப் பகுதி மீது, சிறிலங்கா அரசு பயங்கரவாதிகள் புக்காரா விமான மூலம், கொடுரமான குண்டு வீச்சை நிகழ்த்தியுள்ளனர். இதனால் 49 வயதுடைய 5 பின்னைகளின் தந்தையான பசுபதி திருச்செலவும், 4 மற்றுள்ளனர். *

தேச விடுதலைக்காய் மாவீராகியோர் விபரத் தீரட்டு

தமிழ்மீத் தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் ஆரம்பமான காலம் முதல் 30, கார்த்திகை 1996 வரை தேச விடுதலைக்காய் மாவீராகியோர்கள் விபரத் தீரட்டு ஒன்று, தமிழ்மீத் விடுதலைப் புலிகளின் தலைமைப் பீடத்தால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

இதுவரை மாவீராகியை விடுதலைப் புலிகள் - 9301

ஆண் மாவீரர் - 8222
பெண் மாவீரர் - 1079

கரும்புலிகளின் மாவீரர் எண்ணிக்கை - 94
ஆண் கரும்புலிகள் - 33
ப

உண்மைக் கதை

இன்று எமது வரலாற்று பகைச் சுக்திபான சிங்களப் பேரினவாதம் தற்போது யாடு. குடாநாட்டை ஆக்கிரமித்து நமது மக்களுக்குச் செய்யும் இரத்தத்தை உறைய வைக்கும் கொடுமைகள் நாளாந்தம் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன.

இதேபோலவே தமிழ்மீண்டும் முழுமையாக விழுங்கிய இந்தியப் படையெடுப்பு. எமது போராட்டத்தின் இருண்ட காலமாக என்றைக்கும் இருக்கும் அந்த ஆக்கிரமிப்புக் காலகட்டத்தின் போது நிகழ்ந்த உண்மை நிகழ்வுகளை கதை வடிவில் - உணர்வு பூர்வமாக - நமது தமிழ்மீண்டும் எழுத்தாளர்கள் எமது இனத்திற்கு ஏற்பட்ட கொடுமைகளின் வரலாற்றுப் பதிப்பாக - நால் வடிவில் வெளியிட்டுள்ளனர். முதலாவது தொகுதி "அம்மாளைக் கும்பிடுநானுகள்.....!" என்ற பெயரிலும், இரண்டாவது தொகுதி "வில்லுக்குளத்துப் பறவை" என்ற பெயரிலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

சிங்கள வெறிப் படை -

"அமைதிப் படை" - ஒநாம்பகளின் வேட்டைக்குப் பலியான அப்பாவி மக்களின் கதைகள் - போராட்டத்தை நேஞ்சார நேசித்துச் செய்தப்பட்டதில் தம்மைப் பலியாக்கிய மக்களின் கதைகள் - போராளிகளை நேசித்து, அவர்களைக் காப்பாற்றக் குணிவுடனும் சாதுரிப்பதுடனும் செயற்பட்ட மக்களின் கதைகள்

எல்லாமே நாம் வாழ்ந்த காலத்தின் உண்மைகளை நேஞ்சிற் பதியுமாறு நெருக்கமாய்ச் சொல்கின்றன.

அவற்றில் ஓர் நிகழ்வு.

"வெளியே வா

யாரோ அக்காவைக் கூப்பிட்டார்கள்.

சாரோ அக்கா படபடப்போடு கடப்படிக்குப் போனாள்.

"ஜபோ எண்ட பின்னைகளே!" என்று வானம் இடிய ஒவியிடாள் அவன் முன்னால் நின்றவர்களின் கைகளில் கத்தியும் கோரியும்

சாரோ அக்கா முற்றத்திற்கு வந்தாள்

வாகவில் துப்பாக்கியும் கையுமாக இந்தியப்படை வெறியர்கள்.

"நட முகாமுக்கு" என்று கத்தினான் ஒரு முடன்.

அக்கா நடந்தாள்.

பின்னைகள் வாய்விட்டு அழுத்தொடங்கியபோது, "என் பின்னையள் குழுறுங்கள் எதையோ கேட்கிறதுக்குத்தானே கூட்டித்துப் போரானுவன். வீட்டுவானுகள்" என்று தேற்றினாள் அவன்.

கொஞ்ச நேரத்தில் ஜரே கூடியிட்டது.

பாவம்..... இவனை எதுக்குத்தான் கொண்டு போரானுவவோ..... என்று படித்தார் பக்கத்து வீட்டுக் கிழவர்.

.....

சம்பூர் நால்நிலையத்தை இந்தியப்படை முகாமாக மாற்றியிருந்தார்கள். கிராம மக்களுக்கு அறிவுட்ட ஒரு காலத்தில் ஊர்ப் பெரியவர்களால் அந்த நால் நிலையம் அமைக்கப்பட்டது. இன்று வல்லானுமை வெறியர்களின் கொடிய அடக்குமுறையை ஒரு வரலாற்றுப் பாடமாக, சம்பூர் மக்கள் இங்கே படிக்கிறார்கள். அன்றாடம் சித்திரவதைகள் - பெண் வதைகள் - கொலைகள்.....

முகாமின் முற்றத்தில் நின்ற சாரோ அக்கா நினைத்துப் பார்த்தாள்..... இந்த முகாமை ஒட்டினாற் போல் சம்பூர் வில்லுக்குளம். குளத்திற்கு மறுபக்கத்தில் - தூரத்தில் கூனித்தீவும் - அவன் வீடும். வீட்டில் பின்னைகள் என்ன செய்யோ.....?

இரவாகி..... உலகம் இருண்டு போய்க் கிடந்தது. துப்பாக்கிகளோடு படை வெறியர்கள் அங்கும் இங்குமாக.....

அப்போதுதான்.....

அந்தக் கொடிய சிரிப்பை அவன் கேட்டாள். அறையிலிருந்து வெளியே எட்டிப்பார்த்த இந்தியப் படை மேஜர் அவனை உள்ளே வருமாறு அழுத்தான்..... பின்பு அவனுக்குத் தெரியும் - அவன்தான் மேஜர் கோர்.

உள்ளே நடுங்கிக் கொண்டே போனாள் சாரோ அக்கா. சாராயத்தின் நெடி மூக்கைத் துளைத்தது.

"குடைக்குடா ராய்பு யேகராஜாவின் சாவீட்டுக்குப் போனாயா.....?

யாரோ ஒருவன் மேஜர் கோரின் ஆங்கிலத்தைத் தமிழில் மொழியெய்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

அக்காவிற்கு இப்போது நிலைமை தெளிவாயிற்று. இரண்டு நடக்குங்கு முன்புதான் அவன் யேகராஜாவின் சாவீட்டுக்குப் போய் வந்தாள். யேகராஜா விடுதலைப்புவி அல்ல - ஆனால் இந்தியப்படையால் தேடப்பட்டன். கொடுமையான சித்திரவதையின் பின்பு அவனைக்

வெளி உலகத்துக்குத் தெரியப்படுத்த வேணும்.....

வீட்டில் எல்லோரும் நிறைந்துபோய் இருப்பார்கள். அக்காவின் குரல் 'கணீர்' என்று ஒலிக்கும். மட்பாண்டச் சங்கத்தலைவி - மாதர் சங்கத் தலைவி - அன்னையர் முன்னணித் தலைவி - சைவ மங்கையர் கழகத் தலைவி - மக்கள் குழு உறுப்பினர் என்று கூனித்தீவில் எல்லாமே அக்காதான் என்பதால், அக்கா வீடு கலகலப்பாகவே இருக்கும்.

1984இல் அக்காவுக்குத் தமிழ்மீண்டும் விடுதலைப் புலிகள் அறிமுகமானார்கள். புலேந்திரன், சந்தோசம், கணேஸ் - போன்ற திருகோணமலை மாவட்டம் புலிகள் தலைவர்கள் அக்காவை அடிக்கடி சந்தித்த நாட்கள்..... அக்கா புலிகள் இயக்கம் அல்ல - ஆனால் புலிகளின் பெரிய விடுதலை வேட்கையும் - ஈடுணையற்ற வீரமும் - அவர்களின் மாபெரும் உயிரிழப்புக்களும் அவள் நெஞ்சைத் தொட்டன.

சாரோ அக்காவுக்கு 42 வயது. கணவனோடும் 7 மின்னைகளோடும் அவள் வாழ்க்கை. மூத்தவருக்கு வயது 18. கடைசிப் பெடியன் இப்போதுதான் 6 வயதைத் தாண்டிக் கொண்டிருக்கிறான். இந்த நீண்ட வாழ்வில் தமிழ்மீண்டின் போராட்ட வரலாற்றை அவள் நன்கு அறிவாள். தமிழ் போராட்டத்தில் இயலாமைகள் - போலித்தனங்கள் - தொய்வுகள் எல்லாம் நிறைந்துபோன ஒரு காலத்தில்தான், விடுதலைப்புலிகள் தோன்றினார்கள். அவர்கள் வாழ்க்கை எத்தனை பெரியது.....!

தொலைவில் - எங்கோ காட்டில் நீண்ட ஒதுக்குப்புற வயல் வெளிகளில் அவர்கள் புல்லோடு புல்லாகப் படுத்திருப்பார்கள். அக்கா சோறும் கறியும் சமைத்துக்

வில்லுக்குளத்துப் பறவை

மீறி. அவள் அங்கே போனாள். அந்தப் பெண்ணின் கண்ணீரை முடிந்த வரை துடைத்து. ஏதோ ஒரு மன அமைதியோடுதான் அவள் வீடு திரும்பினாள். அதற்குள்.....

"ஓம் பேஷனான்தான்..... சாவீடு எண்ட படியாத்தான் பேஷனான்....."

அக்கா ஒப்புக் கொண்டாள்.

மேஜர் கோர் இன்னொரு முறை அதிர்ந்து சிரித்தான் பின்பு -

அறையிலிருந்த மற்ற இந்தியப் படை ஆட்களை வெறியே போகச் சொல்லிவிட்டுக் கதவைப் பூட்டினாள் அவள்.

அக்காவில் ஒரு நாற்காலியில் உட்காரச் சொல்லிக் கையால் காட்டிலிட்டு. முன்னால் ஒட்டினாற் போல் இன்னொரு நாற்காலியைப் போட்டு உட்கார்ந்தான் அந்த மேஜர்.

விலங்குத்தனத்தின் இறுக்கமான பிடிது..... கொடிய வெறியின் தினீப்பு..... மனிதத் தன்மையின் சமாதி..... அந்த இருவு கொடுமையானது.

எங்கே ஒடு முடியும்?

காலையில் கதவு திறக்கப்பட்டதும் - "நீ போகலாம்" என்று சொன்னான்..... கோர்

அக்கா தெருவுக்கு வந்தாள்.

சித்தோடு காநித் தெருவில் துப்பினாள்.

"இவனுவள் என்னதான் செய்தாலும் எண்ட தமிழ்மீண்டும் வை அழியும் இப்பிடத்தான் அடிக்க முடியாது" என்று உறுமனின் அவள்.

.....

கூனித்தீவில் தண்ணீர்த் தாங்கிக்குப் பக்கத்தில்தான் சாரோ அக்காவின் வீடு. இரண்டு அறைகளும் பாதி முன் மண்டபமும். வீட்டிற்குப் பின்னால் அழகான அந்த வில்லுக்குளம்.

தாயக்கோடு ஒன்றிப்போன உணர்வுகள் - கணீர்வெற்ற மிடுக்கான பேசுக் - கள்ளம் கபடமில்லாத சிரிப்பு - துணிச்சல் - கூனித்தீவில் அக்கா நிழல்மரம்.

"வாங்க ஆச்சி..... இருங்க..... சங்கத்து வேலை எல்லாம் ஒழுங்கா நடக்குதுதானே? எப்படி அன்னைப் பானைகளை குளையில் வச்சிட்டமங்களா? கேள் பு

தமிழ்நாடு விடுதலைப்பில்கள் ''தேசிய விடுதலை இயக்கம்'' என்ற வரைவிலக்கணத்திற்கு பொருத்தமானவர்கள்.

நீதிபதி: நான் ஜெர்மனிய அரசு பற்றிச்சொல்லவில்லை. நாங்கள் ஜநாடுகள் ஒப்பந்தம் செய்வது பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஏனெனில் அதுபற்றித்தான் நீங்கள் சொல்லி கொண்டிருந்தீர்கள்.

சாட்சி: நான் அறிந்தளவில் ஜநாடுகள் Baader-Meinhof வடன் ஒப்பந்தம் எழுதவில்லை.

நீதிபதி: இல்லை. அது எனக்கு விளைக்கிறது.

சாட்சி: அல்லது செம்படை (Red Brigade)

நீதிபதி: காரணம் என்னவென்றால் அவர்கள் பயங்கரவாதிகள் எனக்கருதப்பட்டார்கள்.

தேசிய விடுதலை இயக்கம் எனக்கருதப்படவில்லை.

சாட்சி: காரணம் சர்வதேசச் சட்டத்தின் படியும் ஜெர்மனியச் சட்டப்படியும் அவர்கள் பொதுக் குற்றவாளிகள் எனக்கருதப்பட்டார்கள். பொதுக் குற்றவாளிகளோடு ஜநாடுப்பந்தங்கள் எழுதப்போவில்லை.

ஆக நீங்கள் சொல்வது என்னவென்றால் ஜநாபொதுக்குற்றவாளிகளோடு ஒப்பந்தங்கள் செய்யப்பட்டாது என்பதாகும்.

“பயங்கரவாதிகள்” என்ற வார்த்தையைப் பாவித்தற்குப்பதிலாக, இப்போது நீர் சொல்கிறீர் “பயங்கரவாதிகள்” என்ற வார்த்தையை நீர் பாவித்திருக்கக் கூடாதென்று. காரணம் சர்வதேசச் சட்டப்படி “பயங்கரவாதிகள்” என்று யாரும் இல்லை “பயங்கரவாதிகள்” என்ற வார்த்தைக்குப் பதில் “பொதுக் குற்றவாளிகள்” என்ற வார்த்தையை நீர் பாவித்திருக்க வேண்டும் என்கிறீர்.

சாட்சி: நான் நினைக்கிறேன் அப்படிச் சொல்வது சிரியன் கூற்றாக இருக்கும்.

நீதிபதி: நன்றி

MSயக்மன் விசாரணை

கேள்வி: இப்போது நான் இதனைத் தொடர விரும்புகிறேன். ஜநாபயங்கரவாதம் என்ற சொல்லை உபயோகிக்கிறது. இல்லையா?

பதில்: ஜநா. அந்தச் சொல்லை பாவிக்கிறது. ஆனால் அந்தச் சொல்லுக்கு வரைவிலக்கணம் இல்லை.

கேள்வி: சர்வதேச பயங்கரவாதத்தைத் தடுக்கும் தீர்மானம், செயற்பாடுகள், பொதுச்செயின் தீர்மானம்...

பதில்: அவை பயங்கரவாதத்தைக் கடுமையாகக் கண்டிக்கின்றன.

கேள்வி: சரி, அதற்கு வரைவிலக்கணம் செய்யாமல்?

பதில்: சரியாக வரைவிலக்கணம் செய்யாமல். அந்தந்த நாடுகளே வரைவிலக்கணம் செய்யுமாறு விடப்பட்டுள்ளன.

துறதிர்ஷ்டவசமாக நாங்கள் இந்த வார்த்தை துறப்பிரயோகம் செய்யப்பட்டு வருவதைக் காண்கிறோம். குறிப்பிட்ட போராட்டங்களை விரும்பாத சக்தி படைத்த அரசுகள் அவர்களைப் பயங்கரவாதிகள் என அழைக்கின்றன.

உதாரணத்துக்குச் சொல்லவேண்டும் என்றால் அமெரிக்க அரசு பலவருடங்களாக ஆபிரிக்க தேசியக் காங்கிரஸையும், நெல்கன் மண்டோவையும்

பேராசிரியர் பிரான்சிஸ் பொயில் சாட்சியம்

பயங்கரவாதிகள் என்றே அழைத்து வந்தார்கள். ஆனால் இன்று ஆதேகாங்கிரஸ் தென் ஆபிரிக்காவின் ஆனாடும் கட்சி. எனது என்னப்படி அது சிரியன் அல்லது திடமான கூற்று என்று என்று நான் நம்பவில்லை.

உண்மையின்படி தமிழ்நாடு விடுதலைப் புலிகளைப்போல் ஆதேகாங்கிரஸ் சென்சிலுவைச் சங்கத்திடம் ஜெனிவா மரபுகளையும் ஒப்பந்தங்களையும் ஏற்றுக் கொள்ளும் ஆவணங்களைக் கையளித்துள்ளது. விடுதலைப்புலிகள் இயக்கம் 1988இல் அப்படிச் செய்துள்ளது.

எனவே சர்வதேசச் சட்டப்படி யாரைப் பயங்கரவாதிகள் என ஒரு அரசு வரைவிலக்கணம் செய்யலாம் என்பதற்கு வரைமுறைகள் இருக்கின்றன.

ஒப்பந்தங்கள் இவற்றில் உள்ள விதிமுறைகள் மீறப்படலாம் என்ற அவர்கள் முடிவு எடுத்திருப்பார்கள்.

கேள்வி: அமெரிக்காவுக்கு அண்மையில் நாங்கள் இருக்கிறோம். இதனால் எங்களது உலக பார்வையை அது பாதிக்கிறது. ஆனால் அமெரிக்கா தவறாக ஒரு அமைப்பைப் பயங்கரவாத இயக்கம் என முத்திரையிட்டால், ஜநா.வின் தீர்மானங்களின் குணாம்சத்தை எந்த விதத்திலும் மாற்றிவிடுமா?

பதில்: இல்லை.

கேள்வி: ஆபைடியால் அந்தத் தீர்மானம் இருக்கவே செய்யும்.

பதில்: உங்களுக்கு ஒரு யோசனை தருவதன்றால்.....

பற்றிய விளக்கம் என்னிடம் கேட்கப்பட்டது. New York மரபின் அடிப்படையில் இப் பெண்மனியின் நடவடிக்கை இருக்கவில்லை.

இருந்தும் ஜந்து ஆண்டு சிறைவாசத்தை இவர் எதிர் நோக்கினார். நான் நினைக்கிறேன், நாங்கள் வழக்கறிஞர்கள் என்ற கோதாவில் இந்தப் பெண்மனியின் நடவடிக்கை ஒரு அடையாள எதிர்ப்பு மட்டுமே என்றுதான் கருதுவோம். அங்கு அவர் எழுதியதை கேள்வித்திரம் என்று சொல்லலாம். அமெரிக்கா நீதிமன்றங்களில் பயங்கரவாதம் என்ற பதம் பலமுறை துரப்பிரயோகம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

கேள்வி: அமெரிக்கா பற்றி நாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் போது.....

பதில்: மன்னிக்கவும். ஜநா. எதிர் அமெரிக்கா (UN Versus US) பற்றிய பிரச்சினை உங்களுக்குத் தெரியும். ஜநா.வின் என்னப்படி தென்னாபிரிக்காவின் இனவொதுக்கல் அரசே, குற்றவாளி எனக்கு கருதப்பட்டது. அந்த அரசே மானிடத்துக்கு எதிரான குற்றங்களை இழைத்துக் கொண்டிருந்து.

கேள்வி: ஆபைடியால் அமெரிக்கா உலகக் கண்ணோட்டத்தை பிரதிநிதித்துவம் படுத்தவில்லை என்று எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

பதில்: சில சமயங்களில், பிரச்சினைகள் சர்வதேச சட்டத்தில் அமெரிக்கா இரண்டு மூன்று சிறுபான்மை நாடுகளைச் சேர்ந்தது. இருந்தும் ஒப்பந்தம் ஜெனிவா வரைந்தபோது, அமெரிக்கா அதில் பங்குபற்றியது. ஆனால் அமெரிக்கா அதனை இன்னும் அங்கீரிக்கவில்லை.

எனது அனுபவத்தில், எனக்கு இதைச் சொல்ல வருத்தமாக இருக்கிறது. அமெரிக்க அரசு பயங்கரவாதம் என்ற முத்திரையை தனக்குப்பிடிக்காத குழுக்களுக்குக் குத்துவதற்குப் பாவிக்கிறது.

இதனைச் சர்வதேசச் சட்டம், யதார்த்தம் இவற்றின் அடிப்படையில் இல்லாமல், தனது கொள்கைக்கு அமையச் செய்கிறது.

கேள்வி: இப்போது தேசிய விடுதலை இயக்கங்கள் பற்றிய பிரச்சினைக்குப் போவோம். தமிழ் மக்கள் அல்லது தமிழ்நாடு விடுதலைப்புலிகள், தேசிய விடுதலை இயக்கங்கள் என்ற வரைவிலக்கணத்துக்கு எப்படிப் பொருந்துகிறார்கள் என்ற உங்கள் முடிவுக்கு ஆதாரமாக பலவற்றைச் சொன்னீர்கள். ஜநா.அகதிகளுக்கான ஆணையாளர், மனிதாபிமான சட்டத்தை அங்கீரிப்பதில் சென்சிலுவைச்சங்கத்தின் மங்கு இவற்றைக் குறிப்பிட்டுருந்தேன்.

இந்தப் பெண்மனி இதை மட்டுமே செய்திருந்தார். நான் நினைக்கிறேன், மற்றவர்களும் ஒத்துக்கொள்வார்கள். இனவொதுக்கல்ல் பஞ்சமாபாதகம் ("Apartheid is a bloody sin") என்ற வாசகத்தை அந்த தூதுவராலயத்துக்குச் சென்று "இனவொதுக்கல் பஞ்சமாபாதகம்" ("Apartheid is a bloody sin") என்ற வாசகத்தை அந்த தூதுவராலயச் சுவரில் ஏற்ற மாகத் தீட்டிவிட்டார். அவர் மீது வழக்குத் தொடரப்பட்டது. இந்த வழக்கில் நிபுணத்துவ சாட்சியம் அளிக்க நன் கூப்பிடப்பட்டிருந்தேன்.

இந்தப் பெண்மனி இதை மட்டுமே செய்திருந்தார். நான் நினைக்கிறேன், மற்றவர்களும் ஒத்துக்கொள்வார்கள். இனவொதுக்கல்ல் பஞ்சமாபாதகத்தைவிட மோசமானது என்று. இனவொதுக்கல் மனிதத்துவத்திற்கு எதிரான குற்றமாகும்.

இந்தப் பெண்மனி விசேட பயங்கரவாதச் சட்டத்தின் கீழ் குற்றம் சட்டப்பட்டார். அதாவது அவர் ஒரு பயங்கரவாதி எனக்கு கருதப்பட்டார். இந்த வழக்கை விசரித்த நீதிமன்றத்தால் நான் ஒரு நிபுணன் என்ற முறையில் சாட்சியம் சொல்ல அழைக்கப்பட்டேன். இந்தச் சட்டம்

(தொடரும்)

போர்க்களத்தில் வீரன், பொதுமக்கள் தோழன் மாவீரர் கேணல் கிட்டு

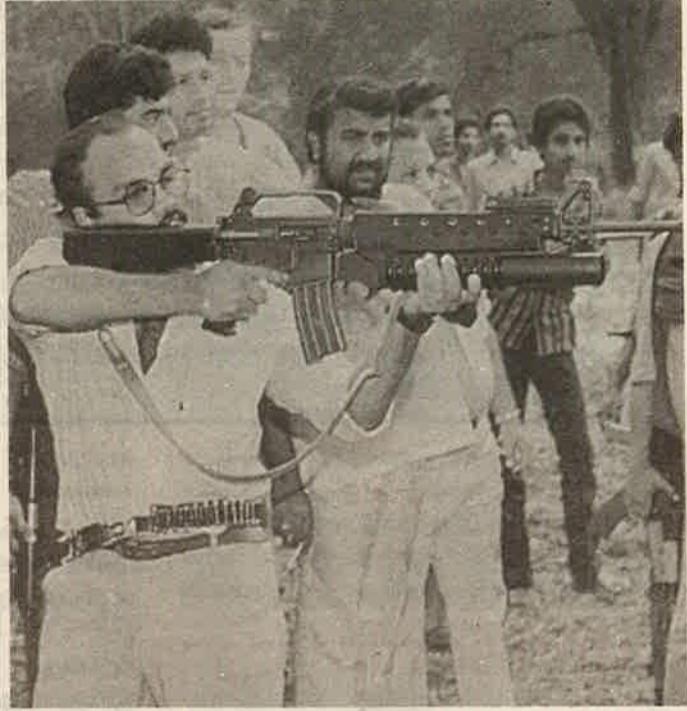
"தமிழ்மீது விடுதலை வரலாற்றின் காலப்பதிவு" எனத் தேசியத் தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள் மாவீரர் கேணல் கிட்டுவை வர்ணித்தார். பொருத்தமான வார்த்தைப் பிரயோகம். மாவீரர் கேணல் கிட்டு ஒரு வரலாறு என்று அழுத்தமாகக் கூறுகிறார்.

வரலாறு என்றால் - நடந்து முடிந்துவிட்ட ஒன்று என்பது - எம்மில் பலரின் கணிப்பு. உண்மையில் வரலாறு என்பது வாழ்வதற்காக - எப்படி வாழ்ந்தோம். வாழவேண்டும் என நெறிப்படுத்தும் உந்துவிசை. இந்த உண்மையை உணர்ந்து வாழும் மக்கள், உலகில் என்றுமே தம் வரலாறு ஆகிவிடாது வாழ்ந்து கொண் டேமிருப்பர். இந்த உண்மையை உணர்த்தும் தனி மனித வாழ்வகுறும் காலத்துடன் அழியாது காலத்துடன் வாழ்ந்து கொண்டீருக்கும். இதனால் தான் தமிழில் ஒருவரின் மரணத்தைக் கூறும்பொழுது, அவர் காலமாகி விட்டார் என்றார்கள். வள்ளுவரோ ஒருபடி மேலேபோய் ஒரு மனிதனின் வாழ்வின் பெறுமதி "அவரவர் எச்சத்தால்" எய்தப்படும் எனக் கூறியதும் அல்லாமல், மாண்புற்றார் எனும் சொல்லை அர்த்தமுன்ஸ் மரணத்திற்கு வழங்கினார்.

செய்ய வைத்த கட்டளைத் தலைவன் மாவீரர் கேணல் கிட்டுவை நினைக்கும் போதெல்லாம் - அவர் எமக்கு இப்ப பணியினை அவர் நினைவின் துணையுடன் தொடரவேண்டும் எனும் நெஞ்சுறுதி பிறக்கிறது. ஒன்றாய் - தமிழில் தேசமக்களாய் - என்றும் தேசத் தலைவன் பிரபாகரன் தலைமையில் நாம் நம் மண்ணின் நம் மக்களின் விடுதலைப் பயணத்துக்குப் பக்கத் துணையாகி நிற்க வேண்டும் என்பதே தங்கம் நிகர்த்த தமிழ்த் தலைவி மாவீரர் கேணல் கிட்டுவின் எதிர்பார்ப்பு.

"அவனுள் ஒரு அபூர்வம் இருந்ததை நான் ஆரம்பத்திலிருந்தே கண்டு கொண்டேன் அது அவனது அழகான ஆளுமையாக வளர்ந்தது. ஒரு சுதந்திர வீரனுக்குரிய அனைத்துச் சிறப்பியல்புகளும் அவனிட மிருந்தது. அதனால் அவன் ஒரு அற்புதமான இலட்சிய வாதியாக வாழ்ந்தான் போராட்டான் அனைத்து மக்களது இதயங்களையும் கவர்ந்தான். போர்க்களத்தில் வீரனாகவும், பொதுமக்களின் தோழனாகவும் எங்கும் எல்லாவற்றிலும் எல்லோரிடமும் அவனது ஆளுமையின் வீச்சு நிறைந் திருந்தது." எனும் மாவீரர் கேணல் கிட்டு குறித்து தலைவர் பிரபாகரன் அவர்களின் கருத்து, ஒவ்வொரு

சென்ற அடிமைத்தனமான சிந்தனைகளாலும் 'சுதந்திரம்' என்பது 'பிறப்புரிமை' என்பதை மறந்து வாழ்ந்தனர். கேட்டுப் பெறுவது - கெஞ்சிப் பெறுவது - கொஞ்சிப்

"அவனுள் ஒரு அபூர்வம் இருந்ததை நான் ஆரம்பத்திலிருந்தே கண்டு கொண்டேன் அது அவனது அழகான ஆளுமையாக வளர்ந்தது. ஒரு சுதந்திர வீரனுக்குரிய அனைத்துச் சிறப்பியல்புகளும் அவனிட மிருந்தது. அதனால் அவன் ஒரு அற்புதமான இலட்சிய வாதியாக வாழ்ந்தான் போராட்டான் அனைத்து மக்களது இதயங்களையும் கவர்ந்தான். போர்க்களத்தில் வீரனாகவும், பொதுமக்களின் தோழனாகவும் எங்கும் எல்லாவற்றிலும் எல்லோரிடமும் அவனது ஆளுமையின் வீச்சு நிறைந் திருந்தது." எனும் மாவீரர் கேணல் கிட்டு குறித்து தலைவர் பிரபாகரன் அவர்களின் கருத்து, ஒவ்வொரு

ஆனால், காலனித்துவம் புகுத்திய மேற்கத்திய கலாச்சார வெள்ளத்தில் எமது மாண்புகள் மட்டுமல்ல - எங்கள் அர்த்தமுன்ஸ் தமிழ்ச் சொற்களும் மறைந்து - இறப்பு எனும் சொல் மரணத்தைக் குறிக்கும் தமிழ்ச் சொல்லாகி விட்டது. ஆனால், காலனித்துவம் விளைவித்த அடக்கு முறைகளை - ஒடுக்குமுறைகளை எதிர்த்துப் போராடும் தேசிய விடுதலை வீரர்கள் எம்மை விழித்தெழு வைத்துக்கொள்ளனர். அதனால் தான் "வங்கக் கடவில் ஆன்மா பிளந்தது; பூகம்பாய் அதன் அதிர்வலைகளால் தேசம் விழித்துக் கொண்டது" என எங்கள் தேசியத் தலைவர் மாவீரர் கேணல் கிட்டுவின் ஈகம் குறித்து தெளிவு எடுத்து விளக்கினார். ஆம்! மாவீரர் கேணல் கிட்டுவின் நினைவு எழும் நேரமெல்லாம் இட-

தமிழ் மக்களதும் அனுபவ உணர்வாக உள்ளது.

மாவீரர் கேணல் கிட்டு தேசியத் தலைவர் பிரபாகரனைக் குறித்து எழுதுகையில், "சர்வதேசத்திலும் பஸ் எங்கள் தேசியத் தலைவர் பிரபாகரன் சுதந்திர தீவிடாக கருதுவதாகக்" கூறினார்.

ஆம்! தேசியத் தலைவர் குறித்து அவர் அருகிலிருந்து அவரின் ஆளுமையில் - வழிகாட்டில் தோனோடு தோன் கொடுத்த மாவீரர் கேணல் கிட்டு மிக ஆழமான கருத்தைத்தான் கூறியுள்ளார் என்பதைத் தமிழில் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தின் வரலாற்றினை அறிந்த எவருமே ஏற்பார். சுதந்திரம் என்பது ஒவ்வொரு மனிதனுடும் கூடப் பிறந்ததொன்று. ஒரு மனிதன் தன் முழு ஆற்றலையும் பிரயோகிக்கும் நிலை காணப்பட்டாலே

பெறுவது என்றெல்லாம் பெறுவது தான் சுதந்திரம் என நினைத்தார்களே தவிர நிலைநாட்டப்பட வேண்டியது. சுதந்திரம் என்ற உண்மையை மறந்துவிட்டனர்.

இதனாலேயே, தமிழ்மீது மக்களை நாடற்றவர்களாகவோ அல்லது இரண்டாந்தரப் பிரஜைகளாகவோ மாற்றிலி டைலாம் எனும் அரசியல் சதிவைலை சிங்கள அரசுகளால் தொடர்ச்சியாகப் பின்பட்டது. ஆனால், அந்த சதிவைலையைப் போராட அறுத்தெறியாது, போற்றி அகற்றிக் கொள்ளலாம் எனத் முன்னைய தமிழ்த் தலைமைகள் எண்ணியமையே - போற்றுதலும் - ஏற்றுதலும் என்னி நகையாடப்பட்டு தூக்கி எழிடலும் - தூற்றலும் மீனவும் போற்றுதல் சக்கரத்தை தொடங்குதலும் எமது இன வரலாறு ஆகிற்று. ஆதலால், வரலாற்றில் தமிழ்மீது மக்கள் தமது தாயகத்திலேயே இரணுவ ஒடுக்கு முறைகளைச் சந்திக்கும் துர்பாக்கிய நிலைதான் பிரசவிக்கப்பட்டது.

இந்தக் காலகட்டத்தில் சங்கத்து வீரமும், தமிழ்ப் பெரியார் தத்துவமாம் "நாம் யார்க்கும் குடியல்வோம், நமனை அங்கோம்" எனும் விழிப்புணர்வு, மீனவும் தமிழ் மண்ணில் தமிழ்மீது விடுதலைப் புலிகள் எனும் தமிழில் தேசத்தின் தேசிய பாதுகாப்பு அரணாகக் கால் வைத்தது. "தமிழ் படைதான் புலிப்படை. தன்மானம் ஒன்றுதான் அடிப்படை... அது வெல்லும் என்பது வெளிப்படை.... எனத் தமிழ்மீது மக்களுக்கு சுதந்திரத்தின் வலிமை கூறிப் புறப்பட் பெருந்தலைவன் தான், தமிழில் தேசியத் தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள். அவரின் அங்குத் தமிழ்யாய் - அருமைத் தளபதியாய் - நேசப் போராயியாய் - தேசமெங்கும் தேச விடுதலைக்காய் உழைத்த உத்தமர் தான் கீட்டன்னை எனும் சதாசிவம் கிருஸ்னகுமார்.

சதாசிவம் கிருஸ்னகுமாரின் சலியாத உழைப்பின் சரித்திர வெற்றிதான் புலம்பெயர் தமிழ்கள் அனைவரும் ஒன்றாய் - ஒருமைப்படாய் தமிழ்மீது விடுதலைப் புலிகள் எனும் தேச விடுதலை அணிமின் பின்னால், "ஓரணி இனித் தமிழனி" என அணிவகுத்த அந்புத வரலாறு.

தமிழில் தேச மக்கள் எங்கு வாழ்ந்தாலும், எந்நேரத்திலும் அவர்கள் தமிழில் தேசத்தைக்கொண்டு என்ற உண்மையை எல்லோர் உள்ளத்திலும் உணர்வாக்கி, "தேச விடுதலைக்கு உழைப்பது வரலாற்றுக் கடமை" என்ற அழைப்பை விடுதலைவர் மாவீரர் கேணல் கிட்டு.

தமிழ்மீது மண்ணில் வாழ்ந்த காலத்திலும், தமிழில் புலம் பெயர் நெஞ்சங்களில் கோயில் கொண்ட வேலையிலும் தமிழில் தேசத்தின் தலைவன் பிரபாகரனின் சொல்லையைப் பயில்கிற கேள்விக்கப்பட்டது.

நடுஷ்டலைமை ஒன்று தமிழிடை இருக்க முடியாது. ஓரணி தேச விடுதலைக்காய் உமிராயதம் தாங்கி நிற்கும் தியாக மறவர் விடுதலைப் புலிகள் - எதிரணி ஆக்கிர

தொடர்ச்சி 16 ம் பக்கம்...

மெல்லாம் தமிழில் தேசமக்கள் விழித்தெழுகின்றனர்; புதுத் தென்படைகின்றனர்.

குறிப்பாகப் புலம்பெயர் தமிழ்மீது மக்களிடையே மாவீரர் கேணல் கிட்டுவின் நினைவு - தேசவிடுதலைத் தீயாக கண்று வீசுகின்றது. தனது அங்கு நெஞ்சத்தால் எம்மை எல்லாம் கட்டி அனைத்துத் தமிழில் தேசமக்களாக்கி, தம் வார்த்தைகளால் எம் கடமை - வரலாற்றுப்பணி உணர்த்தி தமசெயலால் வழிகாட்டி நெறிப்படுத்தி, தமிழில் தேசவிடுதலைப் பணிக்கு எம்மாலானதைச்

அங்கு சுதந்திரம் நிலவு

പോരാട്ടക്കൈയുമ്പിത്ത

1972 களிலேயே தோற்றும் பெற்ற தமிழ்மீ விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் ஓர் மாபெரும் திருப்பு முனையை, ஓர் புதிய சகாப்தத்தைப் படைத்தது, 1983 யூலை 23ம் திகதி திருநெல்வேலியில் இடம்பெற்ற 13 இராணுவவீரர் மீதான தாக்குதலாகும். இம் மாபெரும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தாக்குதலில் பங்கேற்ற விடுதலைப் புலிகளில் பலர் (தலைவர் பிரபாகரன், அப்பையாண்ணை தவிர) இன்று எழுமூடன் இல்லை. போராட்டத்தை ஆரம்பித்து வைத்த, இத்தாக்குதலில் பங்கேற்ற வரலாற்று நாயகர்களான செல்லக்கிளி, பொன்னம்மான், விகரர், கணேஸ், ரஞ்சன், ரெஜி, லிங்கம் ஆகியோரின் நினைவாக..... அன்று கிட்டன்னா அவர்களால் எழுதப்பட்ட கட்டுரையே இது. திருநெல்வேலித் தாக்குதலில் பங்கேற்ற வரலாற்று நாயகர்களில் ஒருவரான கிட்டன்னாவும் இன்று எழுமூடன் இல்லை. அதனால் இங்கு, கிட்டன்னாவின் நினைவாகம் இக்கட்டுரை மீள் பிரசரம் செய்யபடுகின்றது.

1983ம் ஆண்டு யூலை 23ம் திகதி இரவு 11 மணியளவில், திருநெல்வேலிச் சந்தியைக் கடந்து யாழ்ப்பாணம் நோக்கி ஓர் வெள்ளை நிற டெலிக்கா வான் வந்து கொண்டிருக்கிறது. வானை

കേണൽ കിട്ടു

செல்லக்கிளி செலுத்த, அவனை அடுத்து கையில் S.M.G உடன் கம்பீரமாக உட்கார்ந்திருக்கிறான் விக்ரர். அவனை அடுத்து நான். வானில் பின்பகுதியில் தமிழ் மற்றும் ஏனைய தோழர்கள்.

நாம் முன்பு திட்டமிட்டபடி, வான் தபாஸ்பெட்டிக் சந்தியில் நிற்க எல்லோரும் கீழே இறங்குகிறோம்.

அங்குதான் கண் ணி வெடி புதைக்க வேண்டும்

வான் நின்ற இடத்தில் நின்று நாங்கள் இறங்க, அயல் சணங்கள் அரவம் கேட்டு வெளிவரத் தொடங்க, விக்ரரும் செல்லக் களியும் (இராணுவச் சீருடை அணிந்திருந்தனர்) சிங்களத்தில் உரக்கக் கதைத்தபடி ரோட்டில் நடக்கத் தொடங்க, வெளியே எட்டிப் பார்த்த தலைகளைக் காணவில்லை. வெளிச்சம் போட்ட இருவீடுகளின் விளக்குகளும் அணை ந்து விட்டன. யாரும் வெளிவரவில்லை. இராணுவத்தினர் வந்து நிற்கின்றனர் என்று நினைத்து விட்டனர்.

முன்பு திட்டமிட்டபடி அப்பையா அண்ணை, விக்ரர் செல்லக்கினி, மூவரும் வெடிகளைப் புதைக்க ஆரம்பிக்கின்றனர். விக்ரரும் செல்லக்கினியும் பிக்கானால் நோட்டிலே கிடங்கு வெட்டுகின்றனர். கண்ணிலவடி புதைப்பது பெரிய வேலை.

வெடிமருந்து தயார்படுத்துகையில்
வெடிமருந்தின் நச்சுத் தன்மையால்
தலையிடிக்கும். என்னுடைய அனுபவப்படி
தாங்கமுடியாத தலையிடி. அதன் பின்
கிடங்கு வெட்டி, (இறுகப் போடப்பட்ட
தார் ரோட்டிலே கிடங்கு வெட்டுவது
அவ்வளவு இலகுவானதல்ல) இவற்

கையும் விட தாக் குதலின் போது
சண்டையும் போடவேண்டும்.

எமது தகவலின்படி, குமார் நன்னிரவு 12
மணியளவில் பலாலியில் இருந்து
யாழ்ப்பாணத்துக்கு ஒரு ஜீப் வண்டியிலும்.
ஒரு ட்ரக் வாகனத்திலும் இராணுவத்தினர்
வருவது வழக்கம். ஜீப்பில் 4
இராணுவத்தினரும் ட்ரக்கில் 10 பேர்
அனவிலும் வருவார்கள் எனத் தகவல்.
எனவே, யாழ் பல்கலைக்கழக பின்வீதி
பலாலி நோட்டைச் சந்திக்கும் இடமாகிய
தபால் பெட்டிச் சந்தியில் கண்ணிவெடி
புதைத்து. இரண்டாவதாக வரும்
வாகனத்துக்குக் கண்ணிவெடி யால் தாக்க,
முன்னால் வரும் வாகனத்தைச் சுட்டு
மடக்குவது என்பது நாம் வகுத்த நிட்டம்.
அதன்படி, திருநெல்வேலிச் சந்தியில் ஒரு
வாக்கி ரோக்கி. அது அவர்களுடைய
வரவை எமக்கு அறிவிக்கும். விக்ரரும்
செல்லக்கிணியும் அப்பொயா அண்ணை
யும் கண்ணிவெடி தயார்ப்படுத்திக்
கொண்டிருக்கையில், மற்ற எல்லோரும்
அருகில் உள்ள வீடுகளின் கவர்களின்
உள்ளே பாய்ந்து, தத்தமக்குரிய இடத்தைத்
தேர்ந்தெடுக்கத் தொட ந்கினோம்.
ஒவ்வொருவருக்கும் இடம் கிடைத்தது.
கண்ணிவெடியைப் புதைத்துக்
கொண்டிருக்கையில் விக்ரர் விலகி,
தனக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருந்த இடத்தின்
கவரின் உள்ளே பாய்கின்றான். கவர்
அவைன விட. உயராக இருக்க, பின்பு
வெளியில் சூதித்து உயரம் வைப்பதற்காகத்
தெருவில் கேடி சில பெரிய கஞ்சனா

ലെപ്പ. ചെല്ലക്കുറി

எடுத்து உள்ளே போட்டு, தன் உயர்த்தைச் சரிப்படுத்திக் கொண்டு அந்தச் சுவரின் மறை வைக் கொண்டு தன் நிலையைச் சீர்ப்படுத்திக் கொள்கிறான். துப்பாக்கியைத் தோளில் வைத்து, இயக்கிப் பார்க்கும் விதங்களையும் துப்பாக்கியை இலகுவாக இயக்க முடியுமா என்பதையும் சரிபார்க்குக் கொள்கின்றான்.

தமிழ் (பிராகரண்) தபால் பெட்டிச் சுந்தியிலே
இருந்து திருநெல்வேலிப் பக்கமாக உள்ள
ஒரு வீட்டின் கவரின் பின்னே நிலையம்
எடுத்து, தாக்கு தலுக்குத் தன்னைத்
தயார்ப்படுத்திக் கொண்டிருக்கையில்
வாக்கிரோக்கி செல்லக்கினியைக் கூப்பிடு
கிறது.

கெல்லக்கிளி அம்மான் மிக அவசரமாகத் தன் வேலையை முடித்துக் கொண்டு, மீது வேலையை அப்பையா அன்னை யிடப் பிடிட்டுவிட்டு, தனது நிலைக் குடும்பத்தின் கூட்டுறவுகளை அம்மான் அருகில் உள்ள ஒரு கடையின் மேல், வெடிக்க வைக்கும் கருவியுடனும் தானியங்கி இயந்திரத்துப்பாக்கியுடனும் தயாராகின்றான்.

வெளிச்சம் எமக்கும் தெரிந்தது. அப்பகுடவேலை முடியவில்லை. விக்ரர், “அப்பையான்னை வெளிச்சம் வருகின்றது கெதியாக மாறுங்கோ” என்று கத்தாபையா அன்னை வயர் நோல்களுக்கு ரேப் கத்திக் கொண்டிருக்கையில் வாக்கமீண்டும் அலறியது.

அம்மான் நாங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்கள்தான். முன்னுக்கு ஜீப், பின்னால் ட்ரக் என்று அறிவித்தது. எனவே அம்மான் ட்ரக் வண்டிக்குக் கண்ணோடு வெடியால் தாக்க, முன்னால் வரும் ஜீப்புக்கு நாம் தாக்குதல் தொடுக்கத் தயாராகிக் கொண்டிருக்கையில், வெளிச்சுங்கள் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

ஜீப்பை எம்மிடம் வரவிட்டு விட்டு
பின்னால் வரும் ட்ரக் வண்டியைக்
கண் ணிவெடியால் தாக்கி, அதில்
தப்புவர்களைச் சுடுவதாக எமது நிட்டம்
ட்ரக் வண்டியில் பின்பக்கமாக
இருப்பவர்களைச் சுடக்கூடியவாறு விக்ரீர்
நிற்கிறான். விக்ரரையும் தான் பூவர்களைச்
கவனிக்கத் தம்பியும் சில தோழர்களும்
நிற்கின்றனர். வெளிச்சங்கள் திருநெல்வேலிச்
சந் தீயைக் கடந்து வந்து
கொண்டிருந்தது. நான் எட்டிப் பார்த்தேன்
முன்னால் இருவிளக்குடன் ஒரு வாகனம்
அந்த விளக்குகளுக்கிடையிலான இடை
வெளியைக் கொண்டு அது ஜீப் என்ற
புரிந்து கொண்டேன். அடுத்து ட்ரக்
மெல்ல வந்துகொண்டிருக்கின்றது.

நாம் ஜீப்பைத் தாக்குவதற்குத் தயாராகிக் கொண்டிருக்க, ஜீப் விக்ரர் நின்ற இடத்தைத் தாண்டி, கண்ணிவெடி வைத்த இடத்தை அண் மித்தபோது கண்ணிவெடி வெடிக்க வைக்கப்பட்டு விடுகிறது. எமக்கு அதிர்ச்சி.....! ஏன் அப்படி நடந்தது? சிந்திக்க நேரமில்லை உண்மையில் ஜீப் வண்டியை விட்டு பின்னால் வரும் ட்ரக் வண்டிக்கே கண்ணிவெடி வைக்க இருந்தோம் இன்றுவரை அது ஏன் ஜீப்புக்கு வெடிக்க வைக்கப்பட்டது என்பது தெரியாது ஏனென்றால் அதை வெடிக்க வைத்த செல்லக்கினி, அதை விளக்க எம்முடன் இல்லை. கண்டை முடிந்தபோது அவனை நாம் இழுந்துவிட்டோம்.

சிந்திக் கனேரமில்லை. உடனே நானும் என் நோடு நின்றவர்களும் கடத்தொடங்கினோம். ஜீப் வெளிச்சம் அணையவில்லை. எனவே பின்னால் நடப்பவை எமக்குத் தெரியவில்லை. என்னுடைய ஜி 3 ஆல் இரு விளக்குகளையும் குறிபார்த்து உடைத்தேன். ஜீப்பின் விளக்கு உடைந்ததும் பின்னால் நின்ற டர்க்கின் வெளிச்சத்தில் ஜீப்பில் இருந்து சில உருவங்கள் இறங்குவதைக் கண்டு, அவற்றை நோக்கியும் ஜீப்பை நோக்கியும் ரவைக்கூட்டில் போடப்பட்டு இருந்த அத்தனை குண்டுகளையும் கட்டேன். அது இப்படி இருக்க, விக்ரரைப் பார்ப்போம்.

ஜீப் வகன்டி அவனைத் தாண்டும் போது, விக்ரர் தன் தலையைச் சுலாக்கு உள்ளே இழுத்துக் கொண்டு நிற்கைமில், மிகப் பெரிய சத்தத்துடன் கண் ணிவெடி

லெப் .கேணல் விக்ரர்

வெடிக்கிறது. விக்ரர் தலையை நிமிர்த்திப் பார்க்க ஒன்றே புழுவி மண்டலம். மங்களாக ஒருவன் வெடித்த ஜிப்பில் இருந்து ஒடி வருவது தெரிய. அவனைக் குறி வைத்து விளையை அழுத்த சில குண்டுகள் ஓடிவந்தவனின் உடலிலே பாய். அவன் தாக் கிடையியப்படுகிறான். அப்படி யே

கருணன் கு எழுந்துவிட்டான். இன்னும் ஒருவன் ஓடிவர, அவனை ஞாக்கிச் சுட அவன் மீண்டும் ஓடிவர மீண்டும் சுட, குண்டுகள் அவனை விழுத்தவில்லை. ஆனால் காய்ப்படுத்தின. ஆனால், அவன் காயத்துடன் பல்கலைக்குமுக பின்வீதியால் ஓடினான். விக்ரர் அவனைத் திருப்பிச் சுட்டான். வானளாவ உயர்ந்த புழுதி மண்டலம் அடங்கவில்லை. மற்றும் தகுந்த வெளிச்சம் இல்லை. எனவேதான் சரியாகச் சுடமுடியவில்லை. அவன் ஓடிவிட, ஜீப்புக்குக் கிட்டே ஒன்றோ இரண்டோ துப்பாக்கிகள் விக்ரரை நோக்கிச் சுட்டன. அதன் கவாலையை விக்ரர் கண்டான். தன் இயந்திரத் துப்பாக்கியால் அந்தச் கவாலையை மையமாக வைத்து சில ஹெட்டுக்களைத் தீர்த்தான். பின்பு அது அடங்கிவிட்டது. மேலும் ஒரு சில உருவும் தெரிய, அவற்றை நோக்கியும் சில குண்டுகளைச் சுட்டான். துப்பாக்கி திடீரென்று நின்றுவிட்டது. விக்ரருக்கு விளங்கியது. போடப்பட்ட குண்டுகள் முடிந்துவிட்டது. குண்டுகள் நிரப்பப்பட்ட மறு ரவைச் சட்டத்தை மாற்றி மீண்டும் சுட்டான். அதேவேளை, பின்னால் வந்த ட்ரக் வண்டியின் சாரதி வெடித்ததைப் பார்த்தான். அவன் உடன் சில்லிட்டது. பெரிய வெளிச்சத்தையும், ஜீப் மேலே தூக்கியெறியப்பட்டதையும் கண்ட சாரதி, தன்னை அறியாமலே பிரேக்கை இறுகு அமத்தினான். ஏன் பிரேக் அழுக்கும் பிதி கீசு எனில் சில்லாண்ட் முன்னே கொடும் பட்ட

ବେଳେ

வரலாற்று நாயகர்களுக்காக...

பிரேக் போட்டு நின்றதும், ட்ரக்கின் பின்புறத்தில் இருந்த இராணுவத்தினர் தம் துப்பாக்கியைத் தயாராக்கியவாறு இருக்கையிலிருந்து எழுத்தொங்கினர்.

தம்பி இரு வாகனங்களும் தன்னைத் தான் முட்டும் கவரின் மறைவிலே குந்தியிருக்க, இருவாகனங்களும் அவரைத் தான் உகிரது. சிறிதாக நிமிர்ந்து பார்க்கையில், ஜீப் வண்டி கண்ணி வெடியை நெருங்கிக் கொண்டிருக்க, ட்ரக் அவருக்குச் சிரியாக இருப்புயார் தூரத்தில் சென்றுகொண்டிருக்க கண்ணிவெடி வெடித்தது. ட்ரக் அவருக்கு மிகக் கிட்ட, கையில் எட்டிப் பிடிக்குமாப் போல் தூரத்தில் பிரேக் போட்டதால் குலுங்கி நிற்க, தான் எப்போதும் உடன்வைத்திருக்கும் அவருடைய ஜீவி எவ்விக்கத்தொங்கியது.

ட்ரக்கின் இருக்கையில் இருந்து இராணுவத்தினர் எழுங்கும் எழுததுமான நிலையில், தம்பியின் ஜீவி வெடிக்கத் தொங்கியது.

ஜீவி எவில் இருங்கு புற்பட்ட குடான் ரவைகள் தாக்குதலுக்குத் தயாராக எழுங்க இராணுவத்தினரை வரிசையாக விழுத் தத்தொங்கியது.

எற்றும் எதிர்பாராமல் ஏற்பட்ட

இராணுவத்தினர் ட்ரக்கிலிருந்து கீழே குதித்து, சிலுவுக்குள் புகுந்து கொண்டு மறைந்திருந்து தமது தாக்குதலை ஆரம்பித்தார்கள். தம்பி நின்ற கவரில் வேட்டுக்கள் பட்டுத் தெரித்துக் கொண்டிருந்தன. இத்துடன், ட்ரக்கின் முன்பு றத்திலிருந்தவர்களும் கீழே பாய எத்தனித்தனர். இதை நோக்கிய தம்பியின் ஜீவி இவர்களையும் நோக்கி முழங்குகிறது.

இதிலே மிகவும் சங்கடம் என்னவென்றால், தம்பிக்கு உதவிக்கு எவருமேயில்லை. நாம் எமது திட்டத்தின்படி, ஜீப்பை முன்னேவிட்டு ட்ரக் வண்டிக்குக் கண்ணிவெடித் தாக்குதல் செய்வதற்காக இருந்தோம். அத்திட்டத்தின்படி, தம்பியை மிகப் பின்னுக்கு வைத்தோம். ஆனால், இப்போதனியாகவே ட்ரக்கைச் சமாளிக்க வேண்டிய நிலைக்குத் தம்பி தன்னப்பட்டு விட்டார். இதேநேரம் ஜீப்பை நோக்கிச் கட்டுக்கொண்டு இருந்து விர்கர், தனக்கு 20 யார் பின்னே ட்ரக் நிற்பதையும் அதிலிருந்து துப்பாக்கிகள் சட்டப்பதையும் அவதானித்தான். தன் இயந்திரத் துப்பாக்கியை ட்ரக்கை நோக்கித் திருப்பினான். ட்ரக்கின் முன் கண்ணாடிகள் சிறுகின்றன. கண்ணாடிக்குக் குறுக்காக ஓர் நீள வரிசையாகச் கட்டான்.

அப்போதுதான், சாரதி இறந்திருக்க வேண்டும். நாம் பின்பு பார்த்தபோது சாரதி தனது இருக்கையிலே ஸ் ரேநிங்கில் காய்ந்து, வாயால் இருத் தம் கக்கியை உயிரை விட்டிருந்தான்.

விக்ரின் இடத்திலிருந்து சற்று முன்னோக்கி, எதிரில் இருந்து ஒழுங்கையிலிருந்து “பஸீர் காக்கா” “நிப்பிட்டால் ஜீப்பை நோக்கிச் கட்டுக் கொண்டிருந்தார். நிப்பிட்டால் தோட்டாக்கள் முடிவடையும் போது, அதை மாற்றி திருப்பித் தாக்கும் படி கொல்லி உட்சாக மூட்டிக்கொண்டிருந்தார். காக்காவின் அருகிலிருந்த அப்பையா அன்னை. அப்போது ஒழுங்கையை நோக்கி ஒருவன் S.M.G உடன் ஒடி வந்தான்.

“கடு” என்ற அப்பையா அன்னை, உடனே “கவனம் எங்கட பெடியனோ தெரியாது. பார்த்துச் சுடு” என்றார். நிப்பிட்டர் சுத்தம் ஓய, வந்தவன் பின்மாகச் சரிந்தான். அவனது S.M.G ஜீ அப்பையா அன்னை எடுத்துக்கொண்டார். இவனே ரோந்துப் பிரிவுக்குத் தலைமை தாங்கிய உடைத்தது.

இதன்பின் மதிலேறிக் குதித்து, ரோட்டைத் தாண்டி புலேந்திரன், சந்தோஷத்தின் இடத்தை அடைந்தான். அங்கே புலேந்திரன், சந்தோஷத்தைக் காணவில்லை. எதற்கும் முதலில் இறந்தவர்களின் ஆயுதங்களைச் சேகரியுக்கள் எனக்கட்டளையிட்டார் தம்பி. மதிலேறி ரோட்டில் குதிக்க ஆயுதமான ரஞ்சனுடன் வந்த மற்ற வீரன், தம்பியைப் பார்த்து அன்னை அவன் “அனுங்கிறான்.” மீண்டும் ஒருமுறை முழங்கிய ஜீவி, அவனின் அனுங்கலுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தது.

இதன்பின், ட்ரக்கை நோருங்கி ஆயுதங்களைச் சேகரிக்கத் தொடங்கினார்.

லெப்ரினன்ட் என்பதைப் பின்னர் தெரிந்து கொண்டோம். அவனது விசேட இராணுவப் பட்டிகள் அதை உறுதிப்படுத்தின.

இதே நேரம், தம்பி தனிய நிற்பதை உணர்ந்து ரஞ்சனையும் இன்னொரு

பின் தம்பி, வெளியே கிடந்த இராணுவத்தினரின் இறுதி அத்தியாத்தை ஜீப்யாஸ் எழுதிவைத்தார். ஜீப்யின் வேகம் மண்டையோடுகளைப் பிளக்க வைத்தது.

இதேநேரம், பல்கலைக்கழக பின்லீதியால் ஓடிய ஓர் இராணுவ வீரனை, இன்னோர் போராளி துரத்திச் சென்று கட்டான். ஜீப்பை முற்றாக முடித்து விட்டு. பொன்னம்மானும் நானும் என்னுடைய போராளிகளும் ட்ரக்கை நோக்கி நடு ஹோட்டால் ஓடினோம்.

“கரையால் வாருங்கள்” என்ற தம்பியின் குரல் எம்மை வரவேற்றது. எல்லோரும் தம்பியைச் சூழ்ந்து கொண்டு, மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் செய்து கொண்டு ஆயுதங்களைப் பொறுக்கத் தொடங்கினோம்.

இதற்கிடையில் பொன்னம்மான் அதை மகிழ்ச்சியுடன் இறந்து கிடந்த இராணுவத்தினரின் கெல் மெட்டடைத் தலையில் போட்டுக்கொண்டு, ட்ரக்கின் கீழே இறந்துகிடந்த இராணுவ வீரர்களினுடைய ஆயுதங்களைத் தேடி எடுத்துக் கொண்டான்.

இத்தாக்குதல் இரவுநேரமாதலால், எம்மையும் இராணுவத்தினரையும் வேறு பிரிக்க, நாம் கெல் மெட்டடைத் தான் குறியீடாகப் பாவித்தோம். எனவே கெல்மெட்டுடன் ஓர் உருவம் நகர்வதைக் கண்ட தம்பி, உடனடியாகத் துப்பாக்கி யைத் தயார் நிலைக்கு கொண்டு வந்து “யாரது” என்று விவரம் இருப்பதைக் கொண்டு வந்துகீட்டு. ஆயுதங்களைத் தேடி ஒடுக்கையிலிருந்தார் தம்பி.

சாதாரணமாக எவரும் நம்புதற்கிய இவ்வீரச் செயலை முடித்து விட்டு, அமைதியாக விட்டின் அருகேயுள்ள மாரத்தின் கீழ் இருந்து, முடிந்த ரவைக் கூட்டிற்கு ரவைகளை நிரப்பிக் கொண்டிருந்தார் தம்பி.

மதிலேறிக் குதித்த ரஞ்சனும் மற்றைய போராளியும் ஆயுதத்தோடு ஒரு நபர் இருப்பதைக் கண்டு, ஆயுதத்தைத் தயார்நிலைக்கு கொண்டு வந்து “யாரது” என்றவாறு முன்னே வந்தனர்.

“அது நான்ராப்பா” என்றவாறு ரஞ்சனை அடையாளம் கண்ட தம்பி, இங்கே எல்லாம் முடிந்தது. உங்களுடைய பக்கம் எப்படி என்றார். ‘அன்னை எங்கட பக்கம் பிரச்சனையில்லை’ என்றான் ரஞ்சன்.

“இங்கையும் எல்லாம் முடிந்துவிட்டது. ஆனால், எனக்குச் சற்று முன்பாக எதிரே இருந்த புலேந்திரனையும் சந்தோஷத்தையும் காணவில்லை. காயப்பட்டாங்களே தெரியவில்லை. வா பரப்போம் என்றவாறு, தன் பிரியத்திற்குரிய ஜீவி யைத் தூக்கிக் கொண்டு விரைந்தார் தம்பி.

மதிலேறிக் குதிப்பதற்கு முன், ரஞ்சனுடன் வந்த போராளி தம்பியின் அனுமதியைப் பெற்று, எதற்கும் முன்னெச்சரிக்கையாக ஓர் குண்டை வீசினான். குண்டு ட்ரக்கின் கீழ் விழுங்கு வெடித்து எரிபொருள் தாங்கியை உடைத்தது.

இதன்பின் மதிலேறிக் குதித்து, ரோட்டைத் தாண்டி புலேந்திரன், சந்தோஷத்தின் இடத்தை அடைந்தான். அங்கே புலேந்திரன், சந்தோஷத்தைக் காணவில்லை. எதற்கும் முதலில் இறந்தவர்களின் ஆயுதங்களைச் சேகரியுக்கள் எனக்கட்டளையிட்டார் தம்பி. மதிலேறி ரோட்டில் குதிக்க ஆயுதமான ரஞ்சனுடன் வந்த மற்ற வீரன், தம்பியைப் பார்த்து அன்னை அவன் “அனுங்கிறான்.” மீண்டும் ஒருமுறை முழங்கிய ஜீவி, அவனின் அனுங்கலுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தது.

இதன்பின், ட்ரக்கை நோருங்கி ஆயுதங்களைச் சேகரிக்கத் தொடங்கினார்.

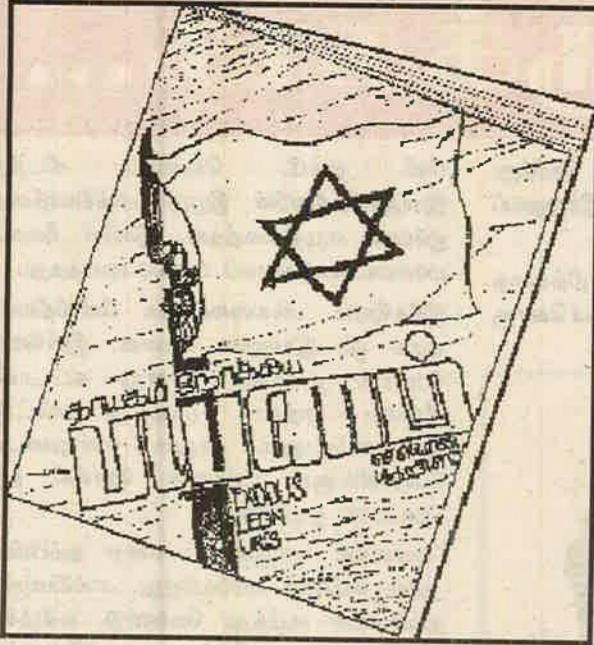
பின் தம்பி, வெளியே கிடந்த இராணுவத்தினரின் இறுதி அத்தியாத்தை ஜீப்யாஸ் எழுதிவைத்தார். ஜீப்யின் வேகம் மண்டையோடுகளைப் பிளக்க வைத்தது. வான் புறப்படத் தொடர்க்க, மழையும் பொறுத்துக்கொள்கிறது. வான் எமது முகாம் நோக்கிப் பறக்கிறது. *

கப்டன் ரஞ்சன் லாலா

போராளியையும் “தம்பியிடம் ஓடு” என்று துரத்தினேன். அவர்கள் அருகில் உள்ள வீடுகளால் பாய்ந்து தம்பியை நோக்கிச் கென்றனர்.

ஆனால், ரஞ்சனும் சக போராளியும் தம்பியை நோக்கிச் கென்றநடந்த போது, ட்ரக்கிலிருந்த அனைத்துத் துப்பாக்கிகளையும் தம்பியின் தனி ஒரு ஜீவியைத்து விட்டது.

“பேவிட் லீனாக் வாதம் செய்யாதே சிலருக்கு நாம் பார்வையில் பட்டாலே வெறுப்பாயிருக்கிறது. திருமதி பிறமென்ற வெளியே போவதற்கு வழியைக் காட்டிடு.”

கூடாரங்கள் அமைந்திருந்த பாதையொன்றில் கிற்றியும் டேவிட்டும் அருகருகாகச் சென்று கொண்டிருந்தனர். சிறிது பக்கவாட்டில் பார்த்தவளின் கண்களுக்கு, அரி தன் பின்புறத்தையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தது தெரிந்தது. எவ்வளவு விரைவாக முடியுமோ அவ்வளவு விரைவாக இவ்விடத்தை விட்டன்று மார்க்கிடம் போய்க் கேருந்து துர்பாக் கியமான இந்த முழு விஷயத்தையுமே மறந்து விட வேண்டுமென்று துடித்தான்.

அவனுக்கருகே திடீரென கட்டுப்பாடுகள் எதுவுமற்ற சிரிப்பளைகள் பெரும் கூடாரமொன்றினுள் இருந்து வெடித்துக் கிளம்பியது. அந்த மகிழ்ச்சியாயிருக்கும் சிறுவர்களின் சிரிப்போசை கராத்தெலாஸ் குழின்லையோடு ஒத்துவரவில்லை. கிற்றி ஆர்வத்தினால் கூடாரத்துக்கு முன் நின்று கூர்மையாகக் கேட்டாள். ஒரு பெண்பிள்ளை கதைஞ்சை வாசித்துக்

வியோன் யூநிஸ்

கொண்டிருந்தாள். அவள் குரல் மிகவும் இனிமையாக இருந்தது. இந்தப்பிள்ளை ஒரு வித்தியாசமான பெண். அவள் இந்தக் குழந்தைகளிடையில், வினோதமான முறையில் வேலை செய்கிறாள். இன்னொரு முறை சிரிப்பளைகள் அந்தக் கூடாரத்திலிருந்து கிளம்பியது.

கிற்றி கூடார வாசலுக்குச் சென்று, வாசல் சீலையை மேலே தூக்கினாள். அந்தப்பெண் தன் முதுகைக் கிற்றிக்குக் காட்டியபடி ஒரு மரப்பெட்டியின் மேல் அமர்ந்திருந்தாள். அவளைச் சுற்றி இருபது சிறுவின்னைகள் வியப்பினால் விரிந்த கண்களுடன் அமர்ந்திருந்தனர். டேவிட்டும் கிற்றியும் உள்ளே வருவதை தலையை உயர்த்திப் பார்த்தனர்.

அந்தப்பெண் வாசிப்பதை நிறுத்திவிட்டு புதிதாக உள் நுளைந்தவர்களை வரவேற்க எழுந்தாள். திறந்திருந்த கூடாரவாசலுடாக வீசிய காற்றில் அலைபாய்ந்த விளக்கின் ஒளியினால் சிறுவர்களின் உருவங்களின் நிழல்கள் நடனமாடுவது போல் இருந்தன.

கிற்றியும் அந்தப் பெண்ணும் ஒருவரை ஒருவர் நேராக நோக்கியபடி நின்றனர். கிற்றியின் கண்கள் அகலத்திறந்து அதிர்ச்சியை வெளிக்காட்டின. அவள் கூடாரத்துக்கு வெளியே விரைவாகச் சென்று, திரும்பிய வியப்புடன் நின்று கொண்டிருந்த அப்பெண்ணின் முகத்தை கூடாரவாசலுடாக நோக்கிக் கொண்டிருந்தாள். பலதடவைகள் அவள் பேச எடுத்த முயற்சிகள் தடுமாற்றமான

தாயகம் நோக்கூ சுற்றுவேலை

மென்னத்தில் முடிந்தன.

“நான் அந்தப் பெண்னைக் காணவிரும்புகிறேன். தனியாக கிசுகிசுக்கும் குரலில் கடைசியாகச் சொன்னாள்.

இந்நேரத்தில், அரி அவர்களுக்கு அருகாமையில் வந்து விட்டான். தலையைசைத்தபடியே டேவிட்டை நோக்கி “அந்தப் பெண்னை பாடசாலைக் கட்டிடத்துக்குக் கூட்டிக் கொண்டு வா. நாங்கள் அங்கே காத்திருக்கிறோம்.” என்றான் அரி.

அரி, பாடசாலைக் கட்டிடத்தில் இருந்த ஸாம்பைக் கொழுத்தி விட்டு தங்களுக்குப் பின்னால் கதவைச் சாத்திவிட்டான். கிற்றி எதுவுமே பேசவில்லை. அவளது முகம் வெளுத்திருந்தது.

திடுதிப்பெண் அரி, “அந்தப் பெண் உனக்கு யாரையோ ஞாபகப்படுத்துக் கிறானா?” என்றான். அவள் மறுமொழி கூறவில்லை. அவன் ஜன்னலூடாக நோக்கியபோது டேவிட்டும் அந்தப் பெண்ணும் வளாகத்தைக் கடந்து வந்து கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். அவன் கிற்றியைத் திரும்பி இன்னொரு முறை பார்த்துவிட்டு, அறையிலிருந்து வெளியே நடந்தான்.

அரி வெளியேறிக் கொண்டிருக்கும் போது, கிற்றி தன் தலையை அசைத்துக் கொண்டாள். இது பைத்தியக்காரத்தனம். இவள் ஏன் இங்கு வந்தாள்? அவள் திரும்புவும் தன்னைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்து அந்தப் பெண்னை திரும்புவும் பார்க்க தன்னை ஆயத்தப்படுத்திக் கொள்ள முயன்றான்.

கதவு திறக்கும் ஓசை கேட்டதும் கிற்றி பரப்பப்படைந்தாள். அந்தப் பெண் மெதுவாக அறையினுள் வந்தாள். அந்தப் பெண்னை தன் கரங்களில் அரவணைக்கும் ஆவலைக் கட்டுப்ப துதிக் கொண்டே அவள் முகத்தைக் கூர்ந்து பார்த்தாள்.

அந்தப் பெண் கிற்றியை வியப்போடு பார்த்தாள். எதையோ அவள் புரிந்து கொண்டதற்கு அடையாளமாக அவளது பார்வையில் இருக்கக் கூடியது.

“எனது பெயர் கத்தறின் பிறமென்ற்” கீர்த்த முறையில் சொன்ன கிற்றி மேலும் “ஆங்கிலம் பேசுவாயா?” என்றாள்.

“ஆம்”

அந்தப் பெண் மிகவும் அழகாக இருந்தாள். அவனுடைய கண்களில் ஒளி வெளியிருந்தது. அவள் சிரித்துக் கொண்டே தன் கையை கிற்றிக்காக நீட்டினாள். கிற்றி அந்தப் பெண்ணின் கண்களைத் தொட்டுவிட்டுக் கையைக் கீழே விட்டாள்.

“நான் ஒரு மருத்துவ தாதி. உன்னை நான் சந்திக்க விரும்பினேன். உன்னுடைய பெயர் என்ன?”

“எனது பெயர் கரேன்” கரேன் கஞ்சன் கிளமென்ற என்றாள். கிற்றி ஒரு தாழ்த்த கதிரையில் அமர்ந்து கொண்டு அவளையும் அமர்ச்ச சொன்னாள்.

“உனக்கு எத்தனை வயதாகிறது?”

“இப்பொழுது எனக்குப் பதினாறு வயதாகிறது. திருமதி பிறமென்ற்”

“தயவு செய்து என்னைக் கிற்றி என்று அழை.” சரி அப்படியே செய்கிறேன்

கிற்றி:

“நீ பிள்ளைகளோடு வேலை செய்கிறாய் என்று அறிந்தேன்.”

அவள் ஆமென்த தலையை ஆட்டினாள்.

“மிகவும் நல்லது.. இங்கே பார்.. நான் சிலவேளை இங்கே வேலை செய்ய வரக்கூடும். அதனால் உன்னைப்பற்றி முழுதாக அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். எனக்கு உன்னைப்பற்றிச் சொல்ல முடியுமா? கரேன் சிரித்தாள். ஏற்கனவே, அவள் கிற்றியை விரும்பத் தொடங்கிவிட்டாள். அதேபோல் கிற்றி அன்புக்காக ஏங்குவதும், அன்பு தேவையாயிருந்ததும், அவள் உள்ள எனவுக்குத் தெரிந்தது.

எனது பூர்வீக இடம் ஜெர்மனியாகும். ஜெர்மனியில் கொலோனில் பிறந்தேன்....

குறிப்பிடத்தக் கால் ஆனால் மக்சிமில்லியன் மிருகக்காட்சிச் சாலையுள் செல்ல அனுமதிக்க மாட்டார்கள். சிலவேளையில் கான்ஸ் சையும் கூட்டிச் செல்வதுண்டு. ஆனால் தம்பிமார் சில வேளைகளில் குழப்பட செல்வதுமுண்டு.

இப்படியான அழகான சிறிய பெண்னாக இருக்கும் பட்சத்தில் உன்னுடைய தாயாரையும் நேசிப்பாய். அவனும் கூட உன்னோடும், தந்தையோடும், ஹான்ஸ் சோடும். மிக்சிமில்லியனோடும் இந்த நடைப்பயணங்களில் வரவேண்டும் என விரும்புவாய். ஆனால், துரதிக்கிட்சமாக அந்நாட்களில் அவள் கர்ப்பமாக இருந்ததால், அசௌகரியப்பட்டுக் கொண்டிருந்தாள். பிறக்கப்போகும் புதிய

“பயப்படாதே நான் உன்னோடிருக்கிறேன்....

உன்னுடைய வீதைகளைக் கிழக்கில் சேகரிப்பேன்....

பேற்கீல் உன்னைச் சேர்த்தெருப்பேன்....

வீட்டுவிட்டு என்று வடக்கிற்கும்...

தொலைவிலிருந்து வரும் என் புதல்வர்களையும்...

உலகின் பூஷவிலிருந்து வரும் என் புதல்வர்களையும்...

தடுக்கு வைக்காதே என்று தெற்கிற்கும் கூறுவேன்....”

இது வேதாகம வசனம் - இதில் நம்பிக்கை வைத்து ஆயிரக்கணக்கான மைல்கள், காஸ் நடையாக, பனி மலைகளுடாக, பாலைவனங்களுடாக, ஆறுகள், கடல்கள் கடந்து யாக்கோபின் மைந்தர்கள் - முதல் மக்கள் தாயகம் நோக்கி வருகின்றார்கள்.

அது வெகு காலத்துக்கு முன் என்று ஆரம்பித்தான்.

அத்தியாயம் பதினொன்று

கொலோன், ஜேர்மனி, 1938

யாரும், ஒ

தமிழ்மீத்திலிருந்து வெளியாகும் “வெளிச்சம்”
(வைகாசி 93) சஞ்சிகையில் பிரசுரமான கட்டுரை

கண்டி வீதியே அன்று கலகலத்துக் கொண்டிருந்தது. குனிப்பாட்டி, நீறணிந்து, சந்தனக் குங்குமப் பொட்டுக்களிட்டு, கொம்பு

அனுபவிக்கும் ஆண்தம்- உறவினர் வீடுகளில் சில நாட்கள் தங்கி, வன்னிக்காற்றின் வருடலை அனுபவிக்கும் இன்பம்-

அற்புத்த திருக்கோவில் இது. அனைவரும் ஒன்றாகக் கூடிச் சமைத்துண்பதும், கலகலப்பும் சிறிப்பும் கும்மாளமுமாய் காடுகளுக்குள் பாலைப்பழும் தேடிச் செல்வதும், காலம் காலமாக வழங்கிவரும் எமது ஒருமைப்பாட்டு வெளிப்பாடுகளில் இதுவும் ஒன்று.

கையசைப்பதும் வருடாந்த நிகழ்ச்சி யாகும்.

கரவெட்டிப்பாணிக் காத்தவராயன், கொக்குத்தொடுவாயில் ஆடப்படுவதும், புதுக்குடியிருப்புச் சிந்துநடைக்கூத்துப் பருத்தித்துறையில் பேணப்படுவதும் எமது கலாபூர்வமான தொடர்புகளின் ஆணித்தரமான சான்றுகள். மூன்ஸியவளைக் கோவலன் கூத்தின் ஆட்டமரபுகள், குறிப்பாக பிரசித்திபெற்ற பொற்கொல்லன் ஆட்டம் வட்டுக் கோட்டைக் கூத்துகளில் காணலாம். இது மட்டுமின்றி கரையும், பாசையுரிமைப்படும் வடமோடி, தென் மோடிக் கூத்துக்கள் மன்னார் மாவட்டம் முழுவதுமே விரவிக் கிடக்கின்றன. இனுவில், வடமராட்சி, அனவெட்டி, காங்கேசன்துறை போன்ற இடங்களின் இசைநாடகக் கலைஞர்கள் வண்ணிப்பகுதி முழுவதுமே சென்று நிகழ்ச்சிகளை நடாத்துவதும், பிரபல கலைஞர்கள் ஆங்காங்கே தமக்கு சிஷ்யர்களைக் கொண்டிருப்பதையும் காணலாம்.

எந்தெந்த நிதையைக்கும்

மாலை சுற்றப்பட்ட எருதுகள் இழுத்துச்செல்ல, “அரோகா” கோஷிக்கூடன் ஏற்று வண்டில்கள் சென்று கொண்டிருக்கின்றன.

பாதையின் இருமருங்கிலும் சாவகச்சேரியில் இருந்து புளியம்பொக்கணை வரை மக்கள் கூட்டம். தில்லியமான ஒரு உணர்வுக்கிராஸ்கள் பாதையெங்கும் பரவிக்கிடக்கின்றன.

வேளை கட்டுவோர், அருச்சனை செய்வோர், நேர்த்திப் பொருட்கள் காணிக்கைகள் கொடுப்போர் எனத் தெருவே திருவிழாக்கோலம் பூண்டு நிற்கிறது.

அவறும், கடலையும், வாழைப்பழுமும்,

நா.யோகேந்திரநாதன்

சர்க்கரைத் தண்ணீரும், தேனீரும் வெறும் உபசரிப்பாயன்றி உள்ளிழிவின் வெளிப்பாக அள்ளி அள்ளி வழங்கப்படுகின்றன.

புளியம் பொக்கணை நாகதம்பிரான் கோவிலில் இருந்து உரிய பூசைகள் முடித்து குலம், கைப்பிரம்பு, கமண்டலம் ஆகியன காலாக வர, இவ்வண்டில்கள் புறப்பட்டுச் சாவகச்சேரிச் சந்தையில் மடைப்பண்டங்கள் வாங்கிக்கொண்டு திரும்பி வருகின்றன.

பங்குனி உத்தரத்திற்கு நடைபெறும் பொங்கலுக்கு, மடைப்பண்டம் வாங்கப்படும் வைபவத்துடன் இப்

துயிய திருமணப் பேசுக்கால்கள் மூலம் மேலும் வண்ணிக்கும் குடாநாட்டிற்குமான உறவுகளைப் பேணிவள்க்கல்-

இப்படி, இப்படி இப்பொங்கல் எமது வாழ்வின் ஒரு பிரிக்க முடியாத வழமையாக, எமது பண்பாட்டுக் கோலத்தின் ஒரு வெளிப்பாடாக, கருவிலேயே ஊறிய உறவுகளின் சங்கம மையாகத் திகழ்கிறது.

பாலம்பிட்டி, தட்சிணமாருதமடு ஆகிய வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் மிக்க கிராமங்களின் அருகில் முதிரையும் பாலையும் வீரையும் ஒங்கி வளர்ந்த அடர்ந்த காட்டின் நடுவில்-

ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் திரண்டிருந்த அந்த இடத்தில் ஒரு தனி இலையின் அசைவுகூட கேட்கு மளவிற்கு அமைதி-

அந்த அமைதியைக் கிழித் துக்கொண்டு கம்பீரான, தெய்க்கமான குரலின் தெட்டத்தெளிவான ஆராதனை-

அந்த ஆராதனையுடன் ஒன்றி, தம்மை மறந்து ஸமித்திருக்கும் மக்கள் வெள்ளம்-

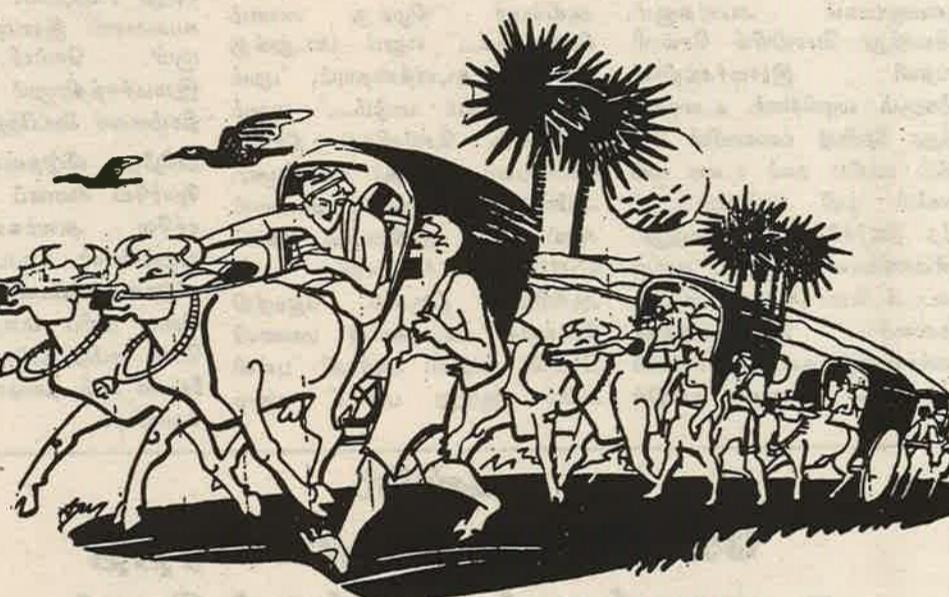
இது மடுமாதா திருப்பதி!

இங்கே மதவேறுபாடுகள் இல்லை. பிரதேச வேறுபாடுகள் இல்லை. சாதி வேறுபாடுகள் இல்லை.

முழுவதமிழீ மக்களையும் வேற்றுமைக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு

ஒருபுறம் பரந்த நந்திக்கடல், மறுபுறம் விரிந்த மருதநில வயல் வெளிகள்- வைகாசி விசாகத் திருநாள்-

காலமிகாலமாக, தமிழ் மக்கள் மத்தியில் வழங்கிவரும் கண்ணகீ வழிபாட்டின் தலைசின்னமாக விளங்கும் வற்றாப்பளை அம்மன் கோவில் மக்கள் வெள்ளத்தினால் திரண்டிருக்கிறது. எட்டுநாட்களுக்கு

முன்பே நந்திக்கடலில் நீரெடுத்து, முன்னியவளை காட்டு விநாயகர் கோயிலில் விளக்கேற்றுவதுடன் ஆரம்பமாகும் இவ்விழா, விசாகத் திருநாள்று அம்மன் பொங்கலுக்காக வன்னியையும்.

குடாநாட்டையும் ஒன்றாக்குகிறது. அந்த வெட்டவெளியில் கடலோர நிலவில், பொங்கல் செல்வதும் வழிபடுவதும், உறவுகளுடன் கூடிச் கைத்துக்குச் சிரித்து மகிழ்வதும், இதை வெறும் மதவழிபாட்டிற்கு அப்பால் உறவுகளைப் பேணும் சொந்தங்களை வளர்க்கும் எமது தேசியத்தை நிலைநிறுத்தும் சடங்காக ஆக்கி விடுகிறது. குடாநாட்டில் இருந்து இங்கு வருவார், உறவுவினர் வீடுகளில் தங்குவதும், எட்டாம் மடைவரை சுற்றத்தார் வீடுகளுக்குச் சென்று கொண்டாடுவதும் திரும்பும்போது நெல், தேன், நெய், வேட்டை இறைச்சி

முருங்கன் படமாளிகை, குடாநாட்டு இசை நாடகக் கலைஞர்களின் குவிமையமாக இருந்து கலையால் வன்னியும் குடாநாடும் உறவாடிய வரலாற்றின் சான்றாகத் திகழ்கிறது.

வன்னிக் காடுகளில் வழிந்துவரும் மழைநீரால் தன்னை நிரப்பும் இரண்ணமடு, அருவியாற்றில் கரைபுருந்தும் நீரை ஏற்றுத்திகழும் கட்டுக்கரை, வளங்கொழிக்க வைக்கும் வவனிக்குளம், இன்னும் அங்கும் இங்கும் சிதறங்கிடக்கும் சின்னஞ்சிறு களங்கள் வன்னியை நீரால் மெருகேற்ற, வன்னியோ நெல்லாலும், உழுந்தாலும், பயற்றாலும் உணவளிக்கும் களஞ்சியமாகிறது. ஆனால் குடாநாடோ ஆழக்கிணற்றிரை உழைப்பின் உயர்வால் மேலேற்றி வெங்காயம், மிளகாய், வாழை என உபயிர்களின் உற்பத்தித்தனமாகிறது. இளைஞர் குடியேற்றத்திட்டத்தின்

இன்யுள்ள நீதிக்கைகளும்

பொங்கலுக்கான தயாபிபுக்கள் கோவில் சம்பந்தப்பட்டவர்களிடம் மட்டுமின்றி, முழு வடமிழும் எங்கும் களைக்கட்ட ஆரம்பித்துவிடும்.

பொங்கலன்றோ-

பொங்கல் செய்வோர், நேர்த்திக்கடன் நிறைவேற்றுவோர், காவடி எடுப்போர், கரகமாடுவோர் என வடபகுதியின் பிரதிபிழே அங்கு கோவில் சுற்றாலை நிறைத்திருக்கும்.

இது ஒரு மத வைவைம் மட்டுமா?

இல்லை, இல்லை இல்லை!

மரங்களின் கீழும், பறந்த வயல் வெளிகளிலும் கூடியிருந்து பாய்விரித்துக் கைதைத்திருந்து, குதூகலித்து, கடலை சப்பிக் கச்சான் உடைத்துப் பரிமாறி, தூரத்து உறவுகளின் அந்தியோன் நியத்தைக் குடும்பங்களாக

உறவினால் பிணைத்திருக்கும் ஒரு தெய்வீகம் இங்கே திகழ்கிறது.

முருகப்பதன் முழங்காலில் நிற்கிறார். அம்மன் பக்கதை ஆராதனையில் கலந்து கொள்கிறார். பேசாக்குழந்தையைப் பேசவைப்பதற்கு, பருத்தித்துறைப் பெருமகன் ஒருவர் வெள்ளியில் நாக்குச் செய்து கொடுக்கிறார்.

தீராப்பினையைத் தீர்ப்பதற்காகத் தின்னை வேலித் தியாகாசன் பெற்றியின்னையை விற்று வாங்குகிறார்.

மன்னார் மருசலீன் தன் எண்ணைம் ஈடை ஆளுயர் மெழுகுதீரி கொழுத்தி அன்னையைத் தொழுகிறார். மன்னார் மாவட்டத்தில் ஏனைய வடதழிமீ மக்களைக் கொண்டுவரும் ஏக்கம் நிறைந்த விழிகளுடன்

வத்தல்கள் என அன்பளிப்புக்களோடு புறப்படுவதும் எமது பாரம்பரிய பண்பாட்டு வழக்கங்கள்.

கதிர்காம்திற்குந

போர்க்களத்தில் வரன், பொதுமக்கள் தோழன் ..

மிப்புச் சிங்கஸ் படை. இது இரண்டுக்குமிடையிலான தற்பீரில் ஒரணியில்தான் எத் தமிழ்நாலும் பங்காற்ற முடியும் என்ற ஆழமான தத்துவத்தை மக்கள் சிந்தனையாக்கி, ஒரே தேசு இனமாக தமிழீழ மக்கள் தேசமெங்கும் வாழ வைத்த சிந்தனையாளன் மாவீர் கேணல் கிட்டு.

இது விடுதலைப் புலிகள் நடாத்தும் போராட்டம் அல்ல. தமிழீழ மக்கள் நானும் பொழுதும் வாழ்வதற்காக - தேசமாக எழுந்து, "தேகம் சிதைந்தாலும் வேகம் குறையோம்" எனும் அசைக்க முடியாத மன உறுதியுடன் நடாத்தும் தேசிய விடுதலைப் போராட்டமே, தமிழீழ் தேசிய விடுதலைப் பேர். இதில் ஒவ்வொரு தமிழனும், பாகுபாடினர் எவ்வித முரண்டுமின்றி சகல விடயங்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட வகையில் தமது மேலான பணிவையும் பணியையும், தமிழீழ் தேசியத் தலைவர் ருக்கு விசுவாசமாகவும் - தமிழீழ் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்துக்கு மனசுக்தியுடனும் நங்குதல் வேண்டுமென்பதே மாவீர் கேணல் கிட்டுவின் இதய வேண்டுகோள்.

மாவீர் கேணல் கிட்டுவின் நெஞ்சில் "தமிழ் மக்கள் அனைவரும் நெஞ்சமற நிறைந்து வாழ்ந்தனர். அவர் மக்களை நேசித்த மாஸித்தர்" இதற்கு ஒர் சிறு உதாரணம் ஒருமுறை வெளிநாட்டுக் கிளையோன்றில் பணியாற்றும் தொண்டர் ஒருவர், "பேப்பர் கொண்டு போனால் சனமொண்டும் பேப்பர் வாங்குதல்லை. அனால் அவையளின்றை விடுகளில், ரி.வி யென்ன,

ரேட்யோ என்ன, வீட்டுச் சாமான் எல்லாம் குவிஞ்சு போய் கிடக்கு" என்று கிட்டன்னாவிடம் மக்களைக் குறை சொல்வதுபோல் கூறினார். அடுத்த கணம் கிட்டன்னாவின் முகம் இறுகியது. அது கோத்தின் அறிகுறி. "இஞ்ச பார், இவ்வளவு சமாங்களையும் எங்கட சனங்கள் வைச்சு அனுபவக்கினம் என்டதை நினைச்சு சந்தோசப்பட வேணும்" என்று கோபமாகக் கூறியவர், "ஒருநாளும் எங்கட சனங்களைப் பேசக் கூடாது. நீ உன்ற திறமையைக் காட்டிப் பேசுவர விற்கப் பார். அதற்காக சனத்தை குறை சொல்லாதை" என்றார்.

அவ்வாறே 'செய்திக் கத்ராக' இருந்து வந்த பத்திரிகை, 'களத்தில்' எனப் பெயர் கொண்டு இலண்டனில் இருந்து வெளிவரத் தொடங்கிய காலத்தில் கிட்டன்னா கூறிய வர்த்தை -

"இது தமிழ் மக்களின் தேசியப் பத்திரிகை. தமிழீழ மக்களின் பத்திரிகை. நாம் விடுதலைப் புலிகளுக்காகப் போராடவில்லை. தமிழ் மக்களின் விடுதலைக்காய் தான் போராடுகிறோம்". இவ்வாறாக, முழுத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தையும் நேசித்த நெஞ்சம் மாவீர் கேணல் கிட்டு.

மாவீர் கேணல் கிட்டு, தாயகத்தில் இருந்து வெளிவரும் 'சமுநாதம்' பத்திரிகையில், "நாம் இதுவரை பல வீரர்களைப் போரில் இழந்துவிட்டோம். இத்தனை

- பற்றிமாகரன்

இழப்புக்களுக்குப் பின்னரும் சுதந்திர தமிழீழம் என்ற எமது உயிருக்குமிரான் நோக்கத்திலிருந்து நாம் அனுவனவேலும் விட்டுக் கொடுத்ததில்லை - விட்டுக் கொடுக்கப் போவதும் இல்லை. மைக்குத் தமிழீழத்தை மீட்கப் போரிடுமாறு ஆணை வழங்கியுள்ளார்.

எமது தலைவர் பிரபாகரன் முதல் - இயக்கத்தின் கடைசிப் போராளி வரை - எம் வாழ்வ நிற்தாமென்று எண்ணிக் கொண்டு போர்க்களத்தில் குதிக்கவில்லை; எம் வாழ்வ நிச்சயமற்றது - நாம் தமிழீழ நாட்டை மீட்பதற்கு ஆயுதமெந்தியுள்ளோம். மானமுள்ள மக்கள் மாற்றானிடம் ஒருபோதும் சரணாகதியடைய மாட்டார்கள்" எனக் கூறியிருந்தார்.

இந்திய அரசு, கிட்டன்னாவை சரணடையும்படி கேட்டு, தன்னை தமிழீழ மக்களின் 'மாற்றான்' என்பதை உறுதி செய்த நேரத்தில், வங்கக் கடலில் பூகம்பாகக் கிட்டன்னா உட்பட பத்து வேங்கைகளினதும் ஆஸ்மா பின்துது. அதன் அதிவையையால் தேசிய விழித்துக் கொண்டது. தலைவர் பிரபாகரன் கூறியதுபோல்,

"கிட்டு, நீ சாகவில்லை. ஒரு புதிய மூச்சாக தமிழ் மக்களிடையே பிறந்திருக்கின்றாய்".

அந்த மூச்சத் தரும் புதிய சக்தியில் ஒன்றாய், ஒரணியாய் என்றும் எம் பணியைத் தமிழீழத் தேசத்திற்குச் செலுத்தி எம் மக்களின் விடுதலைக்கு நேசமுடன் உழைப்பது ஒன்றே - மாவீர் கேணல் கிட்டுவுக்கு உன்னதமான வீரவணக்கமாக அமையும்.

எங்கள் நினைவுகளும் இனியுள்ள ...

இறுகியுள்ளன. வன்னியில் மழை பொழிந்தால்தான், வடதமிழீழத்தில் வழிரு நிறையும் எனும் அளவிற்கு உணவுற் பத்திரிகை கேந்திரமாகிட்டது வன்னி. மாடுகள்! இவை எங்கே செல்கின்றன?

இந்த நீண்ட கண்டி வீதியில், ஆயிரக்கணக்கில், வெவ்வேறு மருபுக் குறிகள் கொண்ட இவை எங்கே அடையப் போகின்றன? இடைக்காடு, கோப்பாய், வடமராட்சி ஆகிய இடங்களைச் சேர்ந்தவை அல்லவா இவைகள்!

வன்னியை நோக்கிய இவற்றின் இடப்பொய்வு, இங்கே பயிர்ச்செய்கை ஆரம்பமாகும் காலத்தில் நடக்கிறது. வன்னியில் விதைப்பு ஆரம்பமாகும் வரை, கரைச்சியில் பரந்த வயல்வெளிகளே இவைகளின் மேய்ச்சல்காடு. மழுக்காலத்தில் திருமிவந்து இயக்கச்சியில் வைத்துப் பராமரிக்கப்பட்டு,

மீண்டும் மாரி முடிய சொந்த இடங்களை அடையும். வன்னி இவற்றின் மேய்ச்சல் களமாக இருப்பது மட்டுமின்றி, அங்கிருந்து கொண்டு வரப்படும் வைக்கோல், தவிடு ஆகியவே தீவனத் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்கிறது. மாரித உணவுத் தேவை மட்டுமின்றி, காலநடைகளின் தீவனத்தேவைகூட வன்னி-குடாநடின் உறவுகளிலேயே தங்கியுள்ளது.

இங்கே சில புதிய வடாடகள் தோண்டியிருக்கின்றனவே? வொறிகளில் வன்னங்கள், அரிசி மூடைகள், வலைகள் தொழிலாளர்கள் எனக் கொண்டுவந்து இறக்கப்படுகிறதே! சோனகம் பெயர்ந்து விட்டது. மாத்தளன், பொக்கணை கடற்கரைகளில் வடாடி அமைத்து மீன்பிடிக்க வலைவெட்டித்துறைச் சம்மாட்டுமாற் வந்துவிட்டனர். வாடைக்காற்று வீச்ததொடங்கிவிட்டாலோ மன்னார் "சுவத்பார்" கடற்கரை, கரையூர் மீனவர்களால் நிறைந்து விடும்.

கடற்தொழில் பினைப்புகள் மட்டுமின்றி, மன்னார் பனங்கட்டி கொட்டுக்கும். கரையூருக்குமிடையே திருமண்யாற்றங்களால் கூட, நெருங்கிய உறவுகள் உண்டு.

குடாநடிகள் உழவு ஏருதுகள், சவாரி மாடுகள் ஆகியன கொக்குத்தொடுவாய் மன்னார், நாவற்களும் ஆகிய இந்களிலிருந்தே பெறப்படுகின்றன. இந்தப் பட்டிகளின் மாடுகள் சிறந்த தொழில் புரியக்கூடியன வெனவும், இப்புதியின் குழிலிலைகளுடன் ஒத்துப்போகக் கூடியவை எனவும் கருதப்படுகிறது.

கலை பண்பாட்டு நடவடிக்கைகள், பொருளாதாரம், கல்வி உறவுகள் எனக் குடாநடும் வன்னியும் பிரிக்கப்படுமிடயாது பின்னர். இருபகுதி பொருளாகிறது. மிடயிலிருந்து ஒன்று பிரிக்கப்படும் போது, மற்றது முறைகளை வைந்து வேண்டும் கோக்குக்கும் வெறுமையாகும்.

அளவிற்கு நெருக்கமானவை. வன்னி வயல்வெளிகளில் ஓடி, குடாக்கடலில் வடியும் நீரைப்போன்றே குடாநடின் பனங்கடல்களைத் தாண்டி வரும் வெள்ளமும் ஆணையிறுவுக் கடலிலேயே சுங்கமாகிறது.

ஆனால் இன்று - ஆலய வழிபாடுகளாலும், திருமண உறவுகளாலும் கலைவண்பாட்டு நடவடிக்கைகளாலும், பொருளாதாரத் தொடர்புகளாலும், கல்விப்பினைப்படுக் களாலும் பேணப்பட்ட உறவுகள் கேள்விக்குரியதாகி விட்டன. வழிரு நோக ஆரம்பிக்க வன்னியில் காரில் ஏற்பட்ட கர்ப்பினி, யாழ் பெரியாஸ்பத்திரியில் கொண்டு வந்து பிள்ளைபெறும் நிலைமாறி. வாரக்கணக்கில்

எங்கள் உறவுகளுக்கும் தொடர்புகளுக்கும் இடைநடுவே குரைப்பற்றையாக நிற்கும் பட்டமுகாம்கள் துடைத்தெரியப்படவேண்டும். எங்கள் பாதையில் நாங்களாக நெஞ்சை நிமிர்த்தி அச்சமின்றி உலவும் நிலை வரவேண்டும்.

மேடைகளும் திருப்திகரமானவையா?

பாதையை மறைத்திருக்கும் படைவன் அகற்றப் பேண்டும் அங்கும் இங்கும் ஏரிப்பர்பில் அவைக்குது திடியும் பிரங்கிப்பட்டுக்கள் நொருக்கப்படவேண்டும். எமது தொடர்புகள் மீண்டும் வழுப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

இது -

தமிழீழத்தின் தேவை: தமிழீழ தேசியத்தின் தேவ

செச்சினிய மக்கள் யெல்சீனுக்கு யாழிப்பித்து ...

போவதில்லை.

காலத்தைக் கடத்தவே சந்திரிகா இந்தத் தீர்வத்திட்டம் என்ற மாயமானை உபயோகப்படுத்துகிறார். தீர்வத்திட்டம் பாரானுமன்றத்தில் நிறைவேறப் போவதில்லை என்பது சந்திரிகாவுக்கும்

எடுக்கப் பட்ட முயற்சி - விடுதலைப் புலிகளால் முறியடிக்கப்பட்டது - விடுதலைப் புலிகளின் இராணுவ பலத்தின் வளர்ச்சியைக் காட்டுகிறதே தவிர, அதன் தேய்வைக் காட்டவில்லை. இதுமட்டும் அல்லாமல் சிங்களப் படைகளைக் குவித்து யாழிப்பாணக்

தெரியும். ஆன் காரணத்தினால் தான் அரசியல் தீர்வு என்று வெளிக்குக் கொல்லிக்கொண்டு இராணுவத் தீர்வைத் தீவிரப்படுத்துகிறார்.

1995இல் 3900 கோடி ரூபாவக இருந்த பாதுகாப்புச் செலவு, 1996ல் 5000 கோடி ரூபாவக அதிகரித்ததை இது உறுதிப்படுத்துகிறது.

படைப்பலத்தை அதிகரித்து, நவீன இராணுவத் தளபாடங்களையும் போர்க்கரு விகிளையும் வாங்கிக் குவித்து விடுதலைப் புலிகளை முற்றாக அழித்துவிட சந்திரிகா கடும் முயற்சி செய்கிறார்.

ஆனால், சிங்கள இராணுவம் சந்தித்துவரும் இராணுவத் தோல்விகள் - விடுதலைப் புலிகளை அழிப்பது இருக்கட்டும், அதற்கு முதல் தமிழை எவ்வாறு காப்பாற்றலாம் என்ற நிலைக்கு சிறிலங்கா இராணுவத்தைத் தள்ளிய ஸ்தாது.

"விடுதலைப்புலிகளின் முதுகெலும்பை உடைத்து, அவர்களை வன்னிக் காட்டுக்குள் துரத்திவிட்டோம். அவர்களால் இனி பெருமெடுப்பிலான தாக்குதல்களை மேற்கொள்ள முடியாது" என்று சிறிலங்கா இராணுவத் தளபதியில் இருந்து சந்திரிகா அம்மையார் வரை கனவலகச் சிந்தனையில் இருந்தபடி தொடர்புசாதனச் செவ்விகளிலும் மேடைப் பேச்கக்களிலும் கூறி வந்தனர்.

இவ்வாறு இறுமாந்திருந்த வேளை யிலேயே, மூல்லைத்தீவு முகாம் முற்றாக துடைத்து அழிக்கப்பட்ட செய்தி இவர்களின் தலையில் இடியாய் இறங்கியிருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

13 ஆண்டுகால இப்போரில், ஒரு பாரிய சிங்கள இராணுவம் முற்றாக அழிக்கப்பட்டது இதுவே முதல் தடவையாகும்.

மூல்லைத்தீவில் ஆயிரத்துக்கும் அதிகமான இராணுவத்தினரையும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் பெறுமதியான இராணுவத் தளபாடங்களையும் சிங்கள இராணுவம் இழந்தது.

விடுதலைப் புலிகளிடம் வீழ்ந்த முகாமை, கைப்பற்ற சிறிலங்காவின் முப்படை யினராலும் ஒருவார்காலமாகக்

மக்களுக்கும் இடையில் காணப்படும் அடிப்படை முரண்பாடுகள் தீர்க்கப்பட வில்லை; அவை சிறிதாவும் மாறாமல் இருந்த, இருந்தபடியே இருக்கின்றன.

சிங்கள இராணுவம் விடுதலைப் புலிகளை மட்டுமல்லாமல், ஒட்டு மொத்தமாக எல்லாத் தமிழர்க் கணும் எதிரிகளாகவே பார்க்கிறது. இரண்டாம் தரக்குடி மக்களாகவே பார்க்கிறது. தமிழ் மக்களும் சிங்கள இராணுவத்தை ஒரு அந்ய ஆக்கிரமிப்பு இராணுவமாகவே பார்க்கிறார்கள்.

சிங்கள இராணுவத்தின் அடிப்படை நோக்கிலும் -அனுகுமுறையிலும் என்னளவு மாற்றமும் இல்லை என்பதனை - யாழ்.குடாநாட்டில் இடம்பெறும் கைது, சித்திரவதை, பாலியல் வன்முறை, கொலை, காணாமல் போதல் போன்ற மனித உரிமை மீறல் சம்பவங்கள் நிருபிக்கின்றன.

என்பதுகளில் சிங்கள இராணுவம் விட்ட அதே தவறை, இப்போதும் அது மீண்டும் விடுதிகளிற்குது.

என்பதுகளில் இளைஞர்கள் கற்றி வளைக்கப்பட்டு கைது செய்யப்பட்டு கென்னிலங்கைத் தடுப்பு முகாம்களிலும், சிறைச்சாலைகளிலும் அடைத்து வைக்கப்பட்டு கொடிய சித்திரவதைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்டும், காணாமல் போனோர் பட்டியிலும் இடம்பெற்றனர். அதே நடவடிக்கையினையே ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் சிங்கள இராணுவம் இன்றும் செய்கிறது.

தமிழ் இளைஞர்கள் இளைஞர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்துவிட்டல் ஆயுதப் போராட்டத்தை மழுங்கித்து விடலாம் என்பது ஆட்சியில் இருந்த - இருக்கின்ற சிங்கள அரசுகளின் சித்தாந்தமாகும். அதனையே சிங்கள இராணுவம் நடைமுறைப்படுத்துகிறது.

எனவே, சிங்களத் தேசியத்திற்கும் தமிழ் தேசியத்திற்கும் இடையில் இருக்கும் முரண்பாடுகள் முற்றாக நீக்கப்பட்டால் ஒழிய, இரு இனங்களுக்கும் இடையில்

இவை போன்ற வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து விட்டால் சமாதானம் பிறந்துவிடும் என்று சந்திரிகா தப்புக்கணக்குப் போடுகிறார்.

தமிழீழ விடுதலைக்கான அகிம்சைப் போராட்டம் கூட, இந்த வசதிகளும் - வாய்ப்புக்களும் இருந்த கால கட்டத்திலேயே ஆரம்பமாகியது. இதனை சந்திரிகா இலகுவாக மறந்துவிடுகிறார்.

ஆதிக்கக்காரர்களும் - ஆக்கிரமிப்பாளர்களும், விடுதலைக்குப் போராட்டம் செய்கினின் தேசிய எழுச்சியைப் பயங்கரவாதம் என்று முத்திரை குத்திப் படைபலம் கொண்டு அடக்கிவிட எடுத்த முயற்சிகள் தோல்வியில் முடிந்துள்ளன. இதற்கான சாட்சியங்களை உலகவரலாறு பலவற்றில் கணவார்கள்.

நேற்றுவரை உலக வல்லரககளில் ஒன்றாக விளங்கிய ரசியா, செச்சினியா விடுதலையை ஆயுதபலம் கொண்டு நகக் கிவிட எடுத்த முயற்சி படுதோல்வியில் முடிந்துள்ளது. இது மிக அண்மைக்கால வரலாற்று நிகழ்ச்சியாகும்.

எண்ணிப் பன்னிரண்டு லட்சம் மக்களைக் கொண்ட செச்சினியா, 25 கோடி ஆட்பலமும் - பிரமாண்டமான ஆயுதபலமும் கொண்ட ரசியாவைப் புறமுதுகு காண வைத்துள்ளது. ரசியா வீரத்தைக் கண்டைக் களத்தில் விட்டுவிட்டு எஞ்சிய படையோடும் ஆயுதங்களோடும் வெற்றிகரமாகப் பின்வாங்கி உள்ளது.

ஜனாதிபதி சந்திரிகா புத்திசாலியாக இருந்தால் - அரசியலை ஒரு பாடமாகப் படித்திருப்பது உண்மையான - ரசியா கஸ்றப்பட்டு ஆன - ஆயுத இழப்பின் பின் கற்றுக்கொண்ட பாத்தைப் படித்திருக்கலாம்; ஆனால் அவர் படிக்கவில்லை. சிங்கள - பெளத்த மேலாண்மையை தமிழ் மக்கள் மீதும், தமிழ் மண்ணின் மீதும்

சமாதானம் நிலவ வழியே இல்லை.

இதனை வேறுவிதமாகக் கூறினால், விடுதலைப் புலிகள் ஆயுதம் தூக்கும் காக்குவதை நிர்ப்பாத்திரமாக சொல்வது சிறிலங்கா இராணுவத்தின் சாயலையே காணோம். பரந்தன் - கிளிநோச்சி பிரதேசம் வெறிச்சோடிக் கிடக்கிறது.

"விடுதலைப் புலிகளது பிடியிலிருந்து தமிழ் மக்களை விடுவிட்டு விட்டோம்...." என்று சந்திரிகா சொல்வது உண்மையானால், சிங்கள இராணு வத்துக்கு பாதுகாப்பு அரண்கள் தேவைப்படாது; நிர்வாகத்தை அரகப் பிரதிநிதிகளிடம் ஒப்படைத்து குடிசார் நிர்வாகத்தை உருவாக்கிவிட்டு, சிங்கள இராணுவம் முகாம்களுக்குத் திரும்பியிருக்கலாம்.

ஆனால், ஆண்டு ஒன்று முடிந்தும் யாழ் குடாநாட்டில் எவ்வித நிலையில் இருக்கின்ற சிங்கள அரசுகளின் சித்தாந்தமாகும். அதனையே சிங்கள இராணுவம் நடைமுறைப்படுத்துகிறது.

இதில் சந்திரிகா வெற்றிபெறப் போவதில்லை. வீரம் - ஜெநிந்த செச்சினிய மக்கள் யெல்ட்சி னுக்குக் கற்றுக்கொடுத்த பாத்தை, தமிழ் மக்கள் சந்தர்ரிகாவுக்குக் கற்றுக் கொடுப்பார்கள். இது நிச்சயம்! *

“எப்படி மறப்போம் நாம் ?”

ஞானியர் தவழ்ந்த ஞானபூமியின்
மேனியின் துகிலை யுரியும் பாவியர்
மானமே யுயிராய் வாழும் மக்களின்
சேனைத் தலைவனைத் தடுத்து மறித்ததும்.....

சளரின் இழிசெயல் கண்டு வாய் பொத்தி
ஏனிது நடந்ததோ என்றே மலைத்து
வானமும் கடலும் வழிவந்த காற்றும்
மோனமாய் அதிர்ச்சியில் மூர்ச்சித்து நின்றதும்.....

கானமோர் நாடாய்க் கருத் தெலா மினமாய்ப்
பானமோர் தாயக விடுதலைப் பணியாய்
வானுயர் தலைவனின் வழியதே வேதமாய்
தேனுமிழ் தமிழும் கலைகளும் பொருளாய்
துய நல்லன்பினிற் தோய்ந்தெழு சிரிப்புடன்
ஞாலப் பரப்பினில் உயர்வன் பறந்த
வானம் பாடியை மானிடத் தோழனை.....
வங்கக் கடலிலே வளைத்துப் பிடித்ததும்.....

தானையின் தலைவனை தழுவிவ வளர்ந்தவன்
சாதனன் வீரராய் களத்தில் கணிந்து தாம்
போன திசையெலாம் பகைவனை பொருதிய
ஏனைய ஒன்பது வேங்கையநூடனே
எடுத்த முடிவினை ஏற்றுத் துணிவிடன்
தானோரு தீப்பிழம்பாகி எம் கிட்டு
தாயக வேள்வியில் சங்கமமானதும்
வானொலிச் செய்தியை வாங்கிய செவிகள்
வெப்பு நெய்யப்பட்டு வெந்து துடித்ததும்
கானக வேடனில் கூரிய அம்பதைக்
கண்ணிலே ஏந்திய மானை மக்கள்
தாயக மண்ணிலே தாங்கொணாத் துயரில்
தரையிலே நீந்திக் குருதி சௌரிந்ததும்.....

கூளற் தமிழரும் கொலை வெறிச் சிங்கள
வானரப் படைகளும் வாய்விட்டுச் சிரித்ததும்
ஆனியாய் எங்கள் ஆத்மாவில் எழுதிய
அழியா நிகழ்வுகள் ஆறாத புன்களாம்!

ஆண்ட அனுபவம்; அங்கு போர்க் களத்திலே
தீண்டு பகைதனைத் துரத்திய அனுபவம்
துண்டு தலைவனாய்த் தோழனாய் அன்னனாய்ப்
பூண்ட உறவிலே பூத்த பேரநுபவம்.....
கூண்டு வாழ்விலே கூசிய தமிழரைத்
தான்டி நெஞ்சினுள் தாயக உணர்வினைத்
தோண்டி யூற்றினைத் தொட்ட நல்லனுபவம்.....
மீண்டும் மன்னிலே மிதித்திடும் வேளையில்
மூண்ட தீயிலே மூர்த்தமாய்ச் சமுத்திரக்
காண்ட மானதை காவியமானதை
நீண்ட பேரதன் நிகழ்வெனச் சொல்வதோ?
சன்டு தமிழனின் தொல்விதி யென்பதோ?
ஆண்டு ஆயிரம் ஆயிரம் போயினும்
சான்றதாய் இவன் சரித்திரம் நிற்குமாம்!
வேண்டியாகங்கள் எத்தனை யாக்கினும்
தோன்றுமோ அந்தத் துணிவெகாள் உருவமே!

சொந்த மன்னிலே சுதந்திரக் காற்றிலே
வந்திறங்குவான் வாஞ்சயாய்த் தலைவனைத்
தந்தையே எனத் தழுவி மக்குவான்
தனது மக்களைக் கண்களார் கழுவுவான்!
என்று நாமெலாம் என்னியிருக்கையில்
எந்தக் காரியம் எமனை நின்றது!
இந்தியாவது இயற்றிய வஞ்சகம்
குந்தகங்களிற் குன்றென நின்றதே!

கப்பலேறிய கணங்களைக் குறித்தொரு
காக்கை வள்ளியன் கண்களைக் காட்டினான்!
துப்பலேந்தியே கேசத்தை விற்றிடும்
துரோகப் பாடலைத் தேர்த்திரமாக்கினான்!
அப்பலாம் என அரக்கனாய்க் கடலிலே
ஆழ நீரிலே இந்தியம் நின்றது!
ஒப்பிலா ஒரு வீரனை உறுதிகொள்

உயர்ந்த உள்ளத்தை அலையிலே சிந்தினோம்.

எப்படி மறப்பம் நாம் ஏந்தல் கிட்டுவை!
அற்புத உறவினால் அணைத்த கீற்றினை
சொற்ப நாள் பழகினும் சொந்தமாகியேம்
உட்புகுந்தொலித்த நல் உதய கீத்த்தை!

கிட்டுவைக.....

கண்ட நாளின்னும்..... கண்களில் நியூலிட
நொந்த நெஞ்சுடன் நினைத்துப் பார்க்கிறோம்!

லண்டனிற் கிட்டு
என்றனர்; சென்றோம்!
வந்தனம் கூறி வென
நின்றனன். நேரிய
நோக்கினை யுணர்ந்தோம்!
அந்தத் தலைவனின்
அநுமன் நாளொன்னும்
அந்தப் பாடலைச்
சாந்தமாய் ஒலித்தான்.....
வந்த பாதையை
மறந்து வாழ்ந்துமே
மந்தைகள் மத்தியில்
வந்த ஓர் வேதியன்.....
முந்தையோர் நினைவினை
முடியே மறைத்திடும்
அந்தகர் நடுவிலே
அறிவென விளங்கினான்!

பாலையில் ஒரு பாரிசாதமாய்
பாழ்வனத்திலே பர்னசாலையாய்
காலை வெய்யிலின் கருணை வெப்பமாய்
காட்சி தந்தெமைக் கட்டி மோந்தனன்!

தேடி வந்த அத்தெய்வ உள்ளத்தைத்
திரும்பி ஓடெனச் சொன்ன பான்மையில்
நாடிலாத ஓர் நீசப்பிள்ளையாய்
நாம் துரத்தினோம்! நாவினை நறுக்கினோம்!

நம்மை விட்டவன் தேவனாகியே
நான்கு ஆண்டுகள் உருண்டு போயின!
தம்மைத் தாயக மீப்பிற் தந்திடல்
தகுந்த தாமெனும் தாமமாகினான்!
போய்மை போயொரு புதிய வீச்செனப்
புகுந்து நம்முளே போரில் நிற்கிறான்!
உண்மையாம் அவன் உயிரெம் மன்னிலே
உந்து மாவிசையாகி நின்றதே!

சிங்களப் படை சிதறி ஓடிட.....
சிறுமை கொண்டவர் பதறி ஆடிட.....
எங்களின் படை வெல்லும் நாள் வரும்!
எமது மக்களின் விடிவு தானையும்!
போங்கல் நாளது பிறக்கும் நம்மவர்
பூரித்தாடுவர், புகழைப் பாடுவர்!
அங்கு தன்முகம் காட்டுவென உயர்
அமர வீரனாய் எங்கள் கிட்டுவே !

கி. ஆர். ஜி. பார்வோத்யா

கி. ஆர். ஜி. பார்வோத்யா

சிலை விரித்து
உறவு குறைத்து
குடும்பம் குருவிகள்
பாரத அரசின்
பாரிசு சுதாயால்
பாதிக்கிறேன்

குதையை முடித்தீர்.
கடலின் மூடில்
மழுகாய் உடுக்
உலகை
வியக்கச் சுப்பத்திற்
துமிழன் மானம்
உடிநூ விடவும்
பஸ்தே

